

Güloğlan Dünya

**AZADLIQ MİLLƏTİN
SƏADƏTİDİR**

"Dərələyəz-M"
Sumqayıt - 2009

Redaktor: Xasay Cahangirov

GÜLOĞLAN DÜNYA

Azadlıq millətin səadətidir

(Şeirlər), «Dərələyəz-M» mətbəəsi -2009, səh 120.

Güloğlan Dünya mətbuatda tez-tez görünən, sevilə-sevilə oxunan və ədəbi mühitdə özünəməxsus yeri olan bir şairdir.

«Azadlıq millətin səadətidir» kitabı müəllifin oxucularla ikinci görüşüdür. Birinci kitabda olduğu kimi bu kitabda da, yurd həsrəti, Vətən sevgisi, bu sevgidən yaranan ağrı acılar, ana məhəbbəti, təbiət gözəlliklərinin bədii tərənnümü, haqsızlığa qarşı bərişmamazlıq kitabda toplanmış şeirlərin əsas qayəsini təşkil edir.

D $\frac{6434357A}{48456523}$ qrifli nəşr

VƏTƏN SƏTİRLƏRİ

*Qəlbimin odun- atəşin,
Ocağa köz qoyum gedim.*

TEZ-TEZ GƏLİN

Tez-tez gəlin səksəkəli dağlara,
El-obanın gözü yolda qalmasın.
Nazın çəkin hər çəməninin, hər gülün,
Tər çəmənlər vaxt-vədəsiz solmasın.

Bahar vurur dağa, döşə zər-xalı,
Hey daranır hər yamacı, hər yalı.
Dostlar, gəzin, görün bu cah-cəlalı,
Dərd yol tapıb, qəlbinizə dolmasın.

Möcüzədi hər dəqiqəsi, hər anı
Göz oxşayır, könül açır hər yanı.
Dağı qoru, deməsinlər, el hanı?
Sinən üstə yağı ləpir salmasın.

Çiçək açmaz, yetişməsə zamanı,
Qoruduqca zərə dönər samanı.
Al şəfəqlər daim qucsun səmanı,
Göy üzünü qara bulud almasın.

Ay Güloğlan, «Vətən!» de ki, şən olum,
Hər otuna, tikanına tən olum.
Hər daşına, kəsəyinə bənd olum,
Arzularım gözlərimdə qalmasın.

12.07.2008

MƏNİ

Vətən, qərib eldən halımı soruş,
Gözünnən göz yaşı tökəndə məni.
Soruş zirvədəki o sər çeşmədən,
Oğul həsrətini çəkəndə məni.

Qoru qarlı qışdan zümrüd meşəni,
Xəzan küləyinnən tər bənövşəni.
Harayla qartalı, gözlə guşəni,
Sar bağça-bağında səkəndə məni.

Yandır ocağımı, küllə sacımı,
Unudum bircə an ağrı-acımı.
Bahar mehi ilə oxşa saçımı,
Cadar torpağını əkəndə mənim.

Güloğlan, vətənsiz çəkdin qada sən,
Həmişə, hər yerdə düşdün oda sən.
Vətən, oğul de ki, əziz tutasan
Cismimi kəfənə bükəndə məni.

GEDİRƏM

Düşmüşəm yolun ağına,
Bilmirəm hara gedirəm.
Gözlərimdə həsrət yükü,
Qəlbimdə yara, gedirəm.

Gecə uzun, gündüz gödək.
Can ağrısın duymur kötək.
Əl atdım olmadı ətək,
Qövr edir yaram, gedirəm.

Vətən, dağım-düzüm səndə,
Soyum, köküm, izim səndə.
Hara getsəm gözüm səndə,
Söz verib yara, gedirəm.

Neçə ki, həyatda varam,
Qohuma, qonşuya yaram.
El dərdi sağalmaz yaram,
Eyləyin çarə, gedirəm.

Arzum neçə qapı döyüb,
Könlüm neçə eli öyüb.
Əynimə ağ libas geyib
Bilinməz yerə gedirəm.

İRƏLİ GET, AZƏRBAYCAN ƏSGƏRİ!

Oğul, yağı həmləsinə sinə gər,
Bir zərbəylə yad-yamanı yerə sər.
Bağça-bağın gülün qoxla, barın dər,
İrəli get, Azərbaycan əsgəri!

And içmişən hərbi andın üstə dur,
Elin qatı düşməninə tələ qur.
Qarabəxtli Qarabağa yiyə dur,
İrəli get, Azərbaycan əsgəri!

Nankor talar, yiyəsiz görsə bağı,
Mərddən qorxub, ehtiyat edər yağı.
Ər qaytarar itirilən torpağı,
İrəli get, Azərbaycan əsgəri!

Qayğı görsə, bar gətirər hər bir kol,
Baş komandan hər bir işə tapar yol.
Aman vermə erməniyə, qənim ol,
İrəli get, Azərbaycan əsgəri!

25.08.2008

BABALARIN İZİ QALDI VƏTƏNDƏ

Zəbt elədi Laçını yad qoşunu,
Elin qovdu, taladı daş-qaşını.
Məngirlədi torpağını, daşını,
Babaların izi qaldı Vətəndə.

Ayrımadı dostdan yadı, gədəni,
O qan içən gədə çaldı didəni.
Tale küsdü, bəxt ayırdı Vətəni,
Xalqın ruhu, gözü qaldı Vətəndə.

Fələk haqqı qorumadı heç zaman,
Sara uydu, xara güvəndi düşmən.
Ev-eşiyi çaldı-çapdı yad-yaman,
Ocağının közü qaldı Vətəndə.

Həyat bizi barışdırdı zülümnən,
Xoş günlərin dadı qaçdı dilimnən
Güloğlan da ayrı düşdü elinnən,
Neçə dağı, düzü qaldı Vətəndə.

GEDİM

İgid vətən dərdi çəkər,
Vətənə üz qoyum gedim.
Hər dərəcə bir dağ səngər,
Gülünə göz qoyum gedim.

Fələk durubdu qəsdinə,
Nakəs şər yayır köksünə.
Nənəmin qəbri üstünə,
Nişanə-iz qoyum gedim.

Ocağı sönüb hər kəsin
El unudubdu nəşəsin.
Qəlbimin odun-atəşin,
Ocağa köz qoyum gedim.

Ana dedim Vətən, sənə,
Öyrəşdim ülvi eşqinə.
İzin ver zülmət köşkünə,
Üç arşın bez, qoyum gedim.

HAQQINA YİYƏ DUR, VƏTƏN
(Dostum Məftun Ənvəroğluna ithaf edirəm)

Xar səni saldı kəməndə,
Sitəm etdi hər bir kəndə.
Haqqını itirdi bəndə,
Haqqına yiyə dur, Vətən.

Əsir düşdü Şuşa, Laçın,
Talandı daşın, ağacın.
Məngirləndi taxtın-tacın,
Taxtına yiyə dur, Vətən.

Bəxtinnən kəsübdü həyat,
Əlacsız qalıbdı elat.
Hər qeyrətli Türkü oyat,
Bəxtinə yiyə dur, Vətən.

Harayla o Xan çobanı,
İrahlə, yandır sobanı.
Al qoynuna el-obanı,
Xalqına yiyə dur, Vətən.

VƏTƏN MƏNİM YERİM HANİ?

(Dünyamalı Məftuna ithaf edirəm)

Yada sinə görə-gərə,
Ögeyliyi görə-görə,
Parçalandıq neçə yerə,
Vətən, mənim yerim hanı?

Kimlər verdi haqsız qərar,
Satın aldı yerini xar.
Milyonlarla şərikin var,
Vətən, mənim yerim hanı?

Haqsızlıq artırır dərdi,
Çətin gün qorxutmaz mərdi.
Əkməyə yoxdu bir kərdi,
Vətən, mənim yerim hanı?

Od-alov qızdırır sacı,
Boş vədlər doyurmaz acı.
Yerdi kasıbın taxt-tacı,
Vətən, mənim yerim hanı?

Torpağa bağlıdı soyad,
Torpaqdan yoğrulub həyat.
Anadan pay umur övlad,
Vətən, mənim yerim hanı?

Dost dərdinə dost olar tən,
Əl tutar oğluna Vətən.
Diz çökür qarşında bəndən,
Vətən, mənim yerim hanı?

XOŞ XƏBƏR GƏTİR

Oğuz ellərinin haqqı tapdanır,
Ay oğul, özünü köməyə yetir.
Qərib köülləri şad etmək üçün,
Özünlə sədəfli sazını götür.

Dolaş hər diyarı, dinlə hər eli,
Seyr et çəmənləri, oxşa hər gülü.
Yaşat hər adəti, ləhcəni, dili,
Sənəti nəsil-dən-nəsilə ötür.

Ağılla zamanın gərdişinə bax,
Ədalətə bürün, şər-gədanı yax.
Açılsın üzünə xoş gün, xoş sabah,
Şövlə başladığın hər işi bitir.

Güloğlan, bəxt gülə, qovuşa ellər,
Köçə yaddaşlara qadalı illər.
Gəlinlik donunu geyəndə çöllər,
O taydan, bu taya xoş xəbər gətir.

YAŞADIM

(M.Araza ithaf edirəm)

Hər işimi malaladı bir əlim,
Talan oldu gül-bülbüllü bir elim.
Dar günümə həyan oldu əməlim,
Bax beləcə qərib ömrü yaşadım.

Duydu nakəs kələyini ürəyim,
Çəkdi ağır şələsini kürəyim.
Bir dəriz də ot görmədi mərəyim,
Bax beləcə qərib ömrü yaşadım.

Sinə gərdim gərdişinə dumanın,
Dözdüm necə tənəsinə yamanın.
Öyrəşdim hər diqtəsinə zamanın,
Bax beləcə qərib ömrü yaşadım.

Mən özümü dönüklükdə qınadım
Bərkdə-boşda dözümlümü sınıadım.
Hay gəlmədi, yerimdəcə sanadım,
Bax, beləcə qərib ömrü yaşadım.

Nifrət etdim, qoxusuna barıtın,
Günü-günə, ili-ilə sarıdım.
Güloğlanam, qəriblikdə qarıdım,
Bax beləcə, qərib ömrü yaşadım.

VƏTƏNƏ GƏLİN

Qoymayın dağ-dərə, yurd qəribsəsin,
Sis-duman dağlara çökəndə gəlin.
Sorun hər obanı, sorun hər eli,
Elat yaylaqlara köçəndə gəlin.

Bir sehir, bir sirr var buz bulağında,
Həyat cilvələnir bağça-bağında.
Ana təbiətin oğlan çağında,
Bülbül gül qoynunda səkəndə gəlin.

Qovun ürəklərdən qəzəbi-kini,
Yaşadın hər eldə adəti, dini.
Xatirə saxlayın hər ötən günü,
Ana könlünüzdən keçəndə gəlin.

Dərya tək kükrəyin, sel kimi axın,
Namərdi qoymayın torpağa yaxın.
Boylanıb hər kolun dibinə baxın,
Bənövşə boynunu bükəndə gəlin.

VƏTƏN

Həsərin qəlbimi üzüb, ey Vətən,
İzin ver yoluxum, yalnız qalmışam.
Ana qucağında uşaq kam alar,
Axı qucağında mən doğulmuşam.

Ömrümün tər vaxtı qoynunda keçib,
Hər dağın, dərəsin yüz ölçüb-biçib.
Köksünnən ən zərif çiçəyi seçib,
Laləli döşünnən ilham almışam.

Gənclik dağ çayı tək tez aşıb-daşar,
Xəyalım keçmişi gəzib dolaşar.
Könlüm o elimlə hey sövdalaşar,
O vaxtdan Vətənə mehr salmışam.

Ötən o xoş çağlar, yaşar özünnən,
Ürəyim alışar, yanar közünnən.
Ziyad çeşməsinin içib gözünnən,
Düşün gülün dərib, otun çalmışam.

Güloğlan, vətənsiz millət kor olar,
Bülbülsüz bir bağça gülə dar olar.
Gül, çiçək açmasa, bülbül xar olar,
Mən yaz çiçəyiyəm sənsiz solmuşam.

QALMIŞAM

Qərrib yaralanmış bir sel daşdı,
Sel atıb sahilə sınıb qalmışam.
Vətən ürəyimin vətəndaşdı,
Arzum gözlərimdə donub qalmışam.

O qarı düşmənlə düşübdü davam,
Yanıb külə dönüb, sovrulub yuvam.
Qanadsız bir quşam çatışmır havam,
Nakəs kölgəsində solub qalmışam.

Qəlbin dərd ocağı, dərd odum-közüm,
Vətəndir əlacım, hər kəlməm, sözüm.
Gör neçə ildir ki yol çəkir gözüm,
İlhamım sozalıb, sönüb qalmışam.

Dərdsiz ürək olmaz, havasız soba,
Yersiz millət olmaz, elatsız oba.
Bəsdir bu hicrana biz dözdük baba,
Vüsal həsrətiylə yanıb qalmışam.

Güloğlan, vətənçün dönüb sal daşa,
Dön ata yurduna Vətəndə yaşa.
Vətənsiz ömür-gün gedəcək boşa,
Neçə ki, kor ata minib qalmısan.

TƏBRİZİM

(Xəlil Rza Ulutürkə ithaf edirəm)

Üç rəngli bayraqlar qucsun səmanı.
Heç oxun dəyməsin daşa Təbrizim!
Qəlbinnən xofu qov, göstər simanı,
Azad ol! Müstəqil yaşa, Təbrizim!

Mərd xalqı qorxutmaz naqis gülləsi,
Ər ölər, olammaz yağı küləsi.
Oyat hər şəhəri, səslə hər kəsi,
Qalx! Dayan Bakıyla qoşa, Təbrizim.
Azad ol! Müstəqil yaşa, Təbrizim!

Dirilik gətirər təbiətə yaz,
El gücü hər dərdi eyləyər taraz.
Kür ilə qovuşub gurlaşib Araz,
Ellərin birləşib çoşa, Təbrizim.
Azad ol! Müstəqil yaşa, Təbrizim!

Güloğlan, millətin ruhudu Vətən,
De, necə yaşasın ruhsuz bir bədən?
Zülmə, cəhalətə ər edər sitəm,
Ömrü zəfərlə vur başa Təbrizim.
Azad ol! Müstəqil yaşa, Təbrizim!

GEDİR

(Oğlum Ramilə ithaf edirəm)

Vətənçün darıxıb qərib,
Dərd içində üzüb gedir.
Ögeyliyə sinə gərib,
Hər əzaba dözüb gedir.

Qayğı görsə də hər vədə,
Ot da cücərməz kölgədə.
Ər, ər olmaz yad ölkədə,
Qürbət eldən bezib gedir.

Tökmə su torpağa çökər,
Yeri-yurdu yarıb keçər.
Bulaq dayanmır boş bekar,
Axarıyla sızıb gedir.

Vətən arzudu-diləkdi,
Kişi vətənə dirəkdi.
Oğul dar günə gərəkdi,
Zəlaləti əzib gedir.

Zərgər ayırd edər zəri,
Hər ustadın bir hünəri.
Güloğlan vətən əsgəri,
Hər dərini çözüb gedir.

OLASAN

(Oğlum Əşrafə ithaf edirəm)

Vətəni ana bil, ananı Vətən,
Dar gündə Vətənə sipər olasan.
Elin dərd-səridi mərdi incidən,
Mərd ol ki, sərhəddə çəpər olasan.

Sözün qiymətin bil, yerin dərd-sərin
Bəsləsən dürr verər hər alın tərini.
Gərək vətəndaşı olduğun yerin,
Hər çətin gününə nökr olasan.

Əri pis göz yıxar, Vətəni məkr,
Girgid ilmə-ilmə xalçanı səkir.
Kişi el dərdini içində çəkir,
Oğul ol, Vətənə əsgər olasan.

Güloğlan nahaqqa dözməyir mətin,
Ağılla çözlən iş olmaz çətin.
Qız elin bəzəyi ərən millətin,
Ər ol ki, döyüşdə sərkər olasan.

MƏNİ BU MİLLƏTİN PİSİNDƏN QORU

Vətən, görüşünə gəlirəm sənin,
Məni bu dağların sisinnən qoru.
Yaralı bülbüləm olum həmdəmin,
Məni yad-yamanın izindən qoru.

Qara yellər əsib bezdirib səni,
Hopdurub köksünə dumanı-çəni.
Solub dərələrin gülü, çəməni,
Məni solğunluğun üzündən qoru.

Yiyəsiz qalıbdı xırmanın, zəmin
Döyülüb üyünmür taxılın, dənin.
Məni danlamağa haqqın var sənin
Təkcə bayquşların səsinnən qoru.

Nəkəs arxalanıb qol-qanadına,
İş alır, iş verir arxa adına.
Yaş yanır qurunun közü oduna
Məni yaş ağacın hissinnən qoru.

Qoç igid dar gündə atmaz dost-yarı
Qoruyar düşmənnən buz-bulaqları.
Get-gedə tərkdir elat dağları,
Məni o dağların yaşınnan qoru.

Güloğlan həsrətdən çəkibdi dərd-qəm,
İstərəm çaşır tək düşündə bitəm.
Millətin safına qurbandı didəm,
Məni millətimin pisindən qoru.

EY VƏTƏN

Ömürdən, bəxtdən küsmüşəm,
Kökündən qopub düşmüşəm.
Gün görməyib, bürüşmüşəm,
Himayənə götür məni.

Özgəyə qulaq asmışam,
Özümə quyu qazmışam.
Nabələdəm, yol azmışam,
Vətənimə ötür məni.

Gəzib-görüb götürmüşəm,
Gəncliyimi itirmişəm.
Canı sənə gətirmişəm,
Al qoynunda itir məni.

APARDI

Göy qara geyindi, əsdi qara yel,
Eli eldən fitnə-fəsad ayırdı.
Kükrədi dərələr, su kəsdi yolu,
Varı, varidatı sellər apardı.

Şər-gəda qoynunda yurd-yuva saldı,
Küllü ixtiyarı əlinə aldı.
Misin, Molibdenin kimlərə qaldı.
Talandı, yad-yaman əllər apardı.

Haqqın tapdalandı, dağıldı elin,
Boşaldı obalar, qırıldı belin.
Bir-bir süngüləndi çiçəyin-gülün,
Ətrini tərk etmiş ellər apardı.

VƏTƏNİN ÜZÜNÜ GÖRÜM

Aydın səma gətirsin yaz,
Vətənin üzünü görüm.
İzinə düşüm baharın,
Dağını-düzünü görüm.

Yollarda qalıbdı köçüm,
Od tutub, yanıddı içim.
İzin ver sərhəddi keçim,
Yurdumda özümü görüm.

Gecəni gündüzə qatdım,
Oynaq ruhumu oyatdım.
Ata yurduna can atdım,
Nənəmin izini görüm.

Sənsiz ovuldum, ələndim,
Arzu-kama bələndim.
Su gələn səmtə boylandım,
Bulağın gözünü görüm.

Kaş, od qala ocağında,
El yurd sala qucağında.
Hər küncündə, bucağında
Vətənin rəmzini görüm.

VƏTƏNİN DADINA YETƏN OLMADI

Bayquş kimi uladılar,
Zora quyruq buladılar.
Qarabağı taladılar,
Dadına çatan olmadı.

Fələk bizə sitəm etdi,
El öz yuvasın tərək etdi.
Dağın, dərən əldən getdi,
Dadına yetən olmadı.

Kökümüzə əl atdılar,
Əl atldan ara qatdılar.
Güloğlan, eli satdılar,
Dadına yetən olmadı.

TORPAĞI AZAD ET, VƏTƏN ƏSGƏRİ

Sel, su axa-axa çuxurun tapar,
Dərya kükrəyəndə fırtına qopar.
Mətin igidləri döyüşə apar,
Torpağı azad et, Vətən əsgəri!

Hər kəs əkə bilər torpağı, yeri,
Hər kəs ayırammaz bürüncdən zəri.
Mərd oğul qaytarar torpağı geri,
Torpağı azad et, Vətən əsgəri!

Gözlə bənd-bərəni, dağ-dərəyə bax,
Şimşək ol düşmənin başı üstə çax.
Odun alovunla daşnakları yax,
Torpağı azad et, Vətən əsgəri!

Sarıl qeyrətinə, göstər simanı,
Əlvan bayraqlarla bəzə səmanı.
Təmizlə Vətənnən yadı-yamanı,
Torpağı azad et, Vətən əsgəri!

TARİXİMİZİ QORUYAQ

Ötən gün özüylə aparır köçün,
Tarix olayları yazır günbəgün.
Keçmişin üstündə qurulur bu gün,
Tarixi qoruyub saxlamaq üçün.

Hər arzu, hər istək ürəkdən keçir,
Hər ilmə həvədən, qayçıdan keçir.
Ötən xatirələr yaddaşa köçür,
Tarixi qoruyub saxlamaq üçün.

Zor haqqı tapdayır, kəc düzü boğur,
Bəxt, tale həmişə gətirmir uğur.
Hər nurlu səhəri, sübhü gün doğur,
Tarixi qoruyub saxlamaq üçün.

Zülmə cəhalətə dözmədi millət,
Elin qəzəbinə tuş gəldi zillət.
Heydər in səyiylə dirçəldi dövlət,
Tarixi qoruyub saxlamaq üçün.

Güloğlan, keçmişi araşdır, ara,
Həmişə Vətənin dərдинə yara.
Mərd tapar millətin dərдинə çara,
Tarixi qoruyub saxlamaq üçün.

AZƏRBAYCAN

Elin söyi, səfalətdən qurtaracaq hər bir kəsi,
Xoş gələcək üzümüzə açılacaq, Azərbaycan!
Nur zülməti, cəhaləti dara çəkib ərşə qovur,
Al şəfəqlər hər evinə saçılacaq, Azərbaycan!

El dərdinə sinə gərsə, hər an hər bir nəfərimiz,
Haqq-ədalət əl qol açır, yaxınlaşır zəfərimiz.
Günü-gündən azalacaq damla-damla dərd sərimiz,
Hər ağrımız, hər acımız qaçılacaq, Azərbaycan!

Çətin gündə Heydər baba xalqa dayaq siz durdunuz.
Abadlaşdı hər obamız, dirçəldi hər bir yurdumuz.
Yavaş-yavaş inkişaf edir, güclənir mətin ordumuz,
Vaxt gələcək qarı düşmən basılacaq, Azərbaycan!

Yaddaşlara həkk olubdu, unudulmur sinə dağı.
Əzəmətli bir dövlətin savaşınan qorxur yağı.
Geci-tezi işğalçılar tərək edəcək Qarabağı,
Bayrağımız Xankəndində asılacaq, Azərbaycan!

KÜSÜBDÜ

Fələk aman vermir gəlib yoluxam,
O şaqraq obalar, ellər küsübdü.
Hər yalı-yamacı, çəməni solub,
O tər bənövşələr, güllər küsübdü.

Adını "Qazangöl" qoyub Qazan xan,
Sahili gəlin tək bəzənib əlvən.
Suyu sər çeşmədən süzülüb axan,
O qızıl balıqlı göllər küsübdü.

Nankor tələ qurub susdurub bizi,
Talayıb elləri, itirib izi,
Pozulub ormanı, soluxub düzü,
Soluxmuş dərələr, kollar küsübdü.

Bağlanıb dağlara gedən yol-iriz,
Vətən həsətiylə yaşayırıq biz.
Haqqın gözlərinə baxammırıq düz,
Ötən o xoş çağlar, illər küsübdü.

Oğul yola salar gəlib gedəni,
Kırpık, qaş qoruyar tozdan didəni.
Güloğlan, unutma eli, Vətəni,
O şır-şır dərələr, çöllər küsübdü.

DEYİL

*Gəncəbasar bölgəsində olarkən,
Zəngəzur həsrəti üzdü məni.*

Gəzib çəmənləri bir-bir yoxladım,
Bu tellər heyif ki, o tellər deyil.
Neçə çiçəyini dərdim, qoxladım,
Bu güllər heyif ki, o güllər deyil.

Getdim Hacıkəndə duydum gərdi mən,
Baxdım bağça-bağa çəkdim dərdi mən.
Gördüm tər çiçəkli neçə kərdi mən,
Bu çöllər heyif ki, o çöllər deyil.

Göy-göl gözəlidi, gözüdü elin,
Zəri-zərçalıdı, haqqın, əməlin.
Əksi, oxşarıdı o, Qazangölün,
Bu göllər heyif ki, o göllər deyil.

Güloğlan, çox gəzdin dağın, aranın,
Öyrəndim adətini, dinin-divanının.
Eynidi hər eldə dili Turanın,
Bu ellər heyif ki, o ellər deyil.

QƏLBİMİ KÖKSÜNƏ QOYUB GEDİRƏM.

Dar gündə Vətənə oğul gərəkdi
Ah-nalə qarımı döyüb, gedirəm.
Məni tələsdirən arzu, diləkdi,
Arzular yetişib-dəyib, gedirəm.

Tək-təhna qalıbdı Şuşada yaylaq,
Batıb, axarımı itirib bulaq.
Yolunu ot basıb, yurdunu alağ,
Hər otun, alağın yolub, gedirəm.

Yazda gözü gülür hər bir çeşmənin,
Quşlar pişvazına gəlir meşənin.
Görüb gül üzünü tər bənövşənin,
Ətrini qoxlayıb, uyub, gedirəm.

Səndən umacağım yoxdu, ey Vətən,
Dar gündə mərd olar yurduna çətən.
Nə ruzi, nə daş-qaş istəmirəm mən,
Baxıb növrağına doyub, gedirəm.

Günəşsiz gün olmaz, özülsüz dirək,
Torpaqsız xalq olmaz, dərd-qəmsiz ürək.
Güloğlan, Vətəndi dərdinə gərək,
Qəlbimi köksünə qoyub, gedirəm.

GÖR NEÇƏ EL QALIB DÜZDƏ, AY ALLAH

His-duman bürüyüb tutqun səmanı,
Yel əsib söndürüb yanan sobanı.
Sel gəlib, su basıb eli-obanı,
Gör neçə el qalib, düzdə, ay Allah!

Xalqımız itirdi yuvasın, yerin,
Bir kimsə duymadı elin dərd-sərin.
Hələ də xalq dözür zülmünə şərin,
Kaş, qeyrət olardı bizdə, ay Allah!

Ötüb keçənləri salmadıq yada,
Sınə də gərmədik birlikdə yada.
Həmişə, hər yerdə atıldıq oda,
Yanırıq atəşdə, közdə, ay Allah!

Hər kişi etmədi haqqa itaət,
Nə qolda güc qaldı, nə dizdə taqət.
Təkcə söz verməyə etmişik adət,
Bir ola əməl də, söz də, ay Allah!

Var dövlət talandı satıldı baha,
Keçmişdən bir əsər qalmadı daha.
Satılan satılıb, boş qalib kaha,
Ağsaqlar qalıbdı küzdə, ay Allah!

Kaş, səma rübəndin açə üzünən,
Gün öpə xilqətin, yerin üzünən.
Bulaq da gözlüyün açə gözünnən,
Gül açə dağlar da, düz də, ay Allah!

BALA

Qul ol el-obanla çalış,
Kül ol torpağına qarış,
Saf ilə dürüslə çalış,
Vətəni tərək etmə, bala.

Zamana bağıldı gərdis,
Pul ilə ölçülür hər iş.
Bacardığın işə giriş,
Vətəni tərək etmə, bala.

Qəlbimizə girib şeytan,
Dostdan əziz olub düşman.
Hər bir dərdi çözər zaman,
Vətəni tərək etmə, bala.

ƏLDƏN GEDƏR

Hər zümrə asan iş dalınca qaçar,
Qarlı yaylaqlara bahar yol açar.
Kimsəsiz yol-iriz dağılıb uçar,
Elat gecikdimi, yol əldən gedər.

Gövdəyə söykənib ucalır budaq,
Yağış, qar suyuyla dolanır sulaq.
Batıb axarını itirib bulaq,
Gözü tutuldumu, göl əldən gedər.

Fələk işə salıb fitnə-felini,
Zalım uzadıbdı qara əlini.
Zaman dara çəkib ana dilini,
El sinə gərməsə, dil əldən gedər.

Torpağı oxşayıb dirildir kotan,
Yerlə qidalanır, gül açır kətan.
Cüloğlan, millətin ruhudu vətən,
Vətən basıldımı, el əldən gedər.

Çiçəklə qarşıla məni,
Görüşünə gəlim dağlar.

Açıq olsun yolun, dağlar.

GÖRÜŞÜNƏ GƏLİM DAĞLAR

Keçibdi qışın dövranı,
Qov başından toz, dumanı.
İrahla yolu, xırmanı,
Görüşünə gəlim, dağlar.

Yaylaqlara yaz yol açır,
Lalə, nərgiz gözün açır.
Sinən üstə şəfəq saçır,
Al-qırmızı gülün, dağlar.

Buz bulaqları gün döyür,
Dərə-təpə özün öyür.
Oğrun-oğrun gəzir cüyür,
Xumarlanır təlin, dağlar.

Güloğlanam, könlüm xəstə,
Gül əlimdə dəstə-dəstə.
Gəl al məni qolun üstə,
Qucağında ölüm, dağlar.

DAĞLAR

Vüsal məni çəkib dara,
Dərd sinəmi edib yara.
Bir fənd işlət düşüm tora
Öz əhdimə çatım, dağlar.

Harayla ana, bacımı,
Mehinlə dara saçımı.
Anam külləsin sacını,
Ocağını çatım, dağlar.

Qov, çəkilsin sisin, çənin,
Gülüb dən tutsun hər zəmin.
Görüşünə gəlim sənin,
Al qoynunda itim, dağlar.

Unutma vətəndaşını,
Öyrət, başa sal naşını.
Şumla, arıtla daşını,
Qoy köksündə bitim, dağlar.

Haqq çin edə amacını,
Unudam ağrı-acını.
Dolaşdıqca yamacını,
Bülbül kimi ötüm, dağlar.

Güloğlan dərdinnən xəstə,
Arzum budu son nəfəsdə.
Baş qoyum mən döşün üstə
Qucağında yatım, dağlar.

BƏLƏLİ DAĞLAR

Elə bil göy qopdu, atəş ələndi,
Səmanı his-alov bürüdü, dağlar.
Yer, göy qan əndərdi, qana bələndi,
Fələk eli biçib, kürüdü, dağlar.

Yad eli taladı, əzdi xışladı,
Kegidarı qovdu, sarı kişdədi.
Dərələr hayqırdı, göylər kişnədi,
Tökdü göz yaşını kiridi dağlar.

Tutdu bənd-bərəni, kəsdi yolunu,
Taladı büsbütün xalqın malını.
Dəymiş qala-qala tökdü kalını,
Xiffətdən üzüldü əridi dağlar.

Güloğlan, nakəsin yoxdu imanı,
Mərd qovar elinnən yadı-yamanı.
Əsgər öndə gedər döyüş zamanı,
Arzum gözlərimdə qurudu, dağlar.

DAĞLAR, BİZİ QINAMAYIN

Keçmiş ölçüb biçmədik,
Yadı doğmadan seçmədik.
Yolunda cənnət keçmədik,
Dağlar, bizi qınamayın.

Dosta-qardaşa qıymadıq,
Barın yedikcə doymadıq.
Kəç baxan gözü oymadıq,
Dağlar, bizi qınamayın.

Düzün ardınca getmədik,
Kəç ilə yola getmədik.
Sənən üstə övc etmədik,
Dağlar, bizi qınamayın.

Ağlamaqdan yorulmadıq,
Dərd qəminə sarılmadıq.
Ölüb, itib qırılmadıq,
Dağlar, bizi qınamayın.

Zəhmət çəkdik, ad almadıq,
Alovlandıq od olmadıq.
İndiki tək yad olmadıq,
Dağlar, bizi qınamayın.

AÇIQ OLSUN YOLUN DAĞLAR

Bahar oxşasın sinəni,
Açıq olsun yolun dağlar.
İsinsin, qızsın qucağın,
Açılsın əl-qolum, dağlar.

Yaz zirvəyə qovsun qışı,
Oyatsın torpağı, daşı.
İgid işə salsın xışı,
Baxdıqca kam alım, dağlar.

Göstər gül üzlü simanı,
Heyrətləndir asımanı.
Günəşlə doyur səmanı,
Köksündə yurd salım, dağlar.

Haqdan od alsın ocağın,
Qızarsın sacın-sacağın.
Qayğı görsün hər bucağın,
Gül açsın hər kolun, dağlar.

Harayla hər soydaşını,
Qoru, elin daş-qaşını,
Axıtmayın göz yaşını,
Al, qoynunda ölüm, dağlar.

ELAT DAĞLARA KÖÇƏNDƏ

Yaz gəlir çəmən daranır,
Al geyir, lalə boyanır.
Bənövşə baxır, boylanır,
Elat yaylağa köçəndə.

Buz bulaqlar aşıb-daşır,
Hər yer, hər yan yaşıllaşır.
Dərə-təpə pıçıldaşır,
Elat yaylağa köçəndə.

Sis, duman ərşə çəkilir,
Sar qaçır, bayquş əkilir.
Göy üzünən, nur tökülür,
Elat yaylağa köçəndə.

Fəsil fəsilə naz satır,
Süsən sünbülə «söz» atır.
Gülü-çiçəyi yaz satır,
Elat yaylağa köçəndə.

GÜL AÇSIN HƏR KOLUN, DAĞLAR

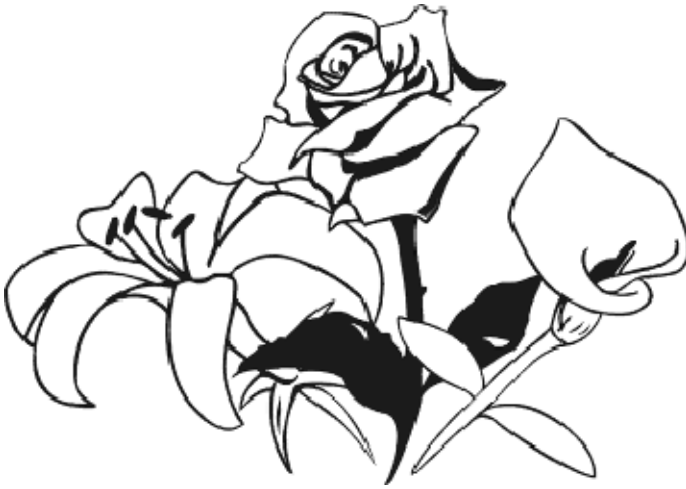
Yaz öz yükünü götürüb,
Qışı zirvəyə ötürüb.
Nur saçıb, səfa gətirib,
Gül açıb hər kolun, dağlar.

Çəməninin «gəlin» vaxtıdı,
Çiçək çəməninin baxtıdı.
Döşünə çiçək taxdırdı,
Ətirləndi yalın, dağlar.

Sərhəd boyu düz çətəni,
Gəl yaşat ulu Vətəni.
Düz-qoş, hazırla kotanı,
Öz işimi bilim, dağlar.

Güloğlan, gəzib, arama,
Yurd çatar ərin karına.
Apar məlhəm qoy yarama,
Qoynunda sağalım, dağlar.

ŞEİRLƏR

Baxtə-baxtdi ömür özü, əzizim

QATILDIM

Qış zülmətin var gücüylə sökdü dan,
Yaz gününün doğuşuna qatıldım.
Yaz havası oymaqlara verdi can,
Bənövşənin baxışına qatıldım.

Soyundu ağ köynəyini hər meşə,
Tellərini daradı hər bir guşə.
Pıqqıldadı buz eynəkli hər çeşmə,
Dərələrin alqışına qatıldım.

Qış izindən azad oldu hər bərə,
Selə,suya qucaq açdı hər dərə.
Hana asdı, həvə vurdu hər yerə,
Çəmənlərin naxışına qatıldım.

Vətən adlı şeirlərin xətrinə,
Gülü düzdüm hər şeirin sətrinə.
Vurulduqca şeiriyyətin ətrinə,
Ozanların yarışına qatıldım.

SONRA

Kimi qağa dedi, kimisi lələ,
Yolumu bağım salannan sonra.
Bir kimsə qapımı açmadı belə,
Bağ-bağçam sovlub-solannan sonra.

Yay ötdü, yolumu kəsdi sis, duman,
Əl atdı yaxannan yapışdı yaman.
Qapılar üzümə bağlandı tamam,
Nankorla can-ciyər olannan sonra.

Yad ilə dost oldum, aldatdı məni,
Nakəs ələ salıb, oynatdı məni.
Nankor silkələdi, oyatdı məni,
Gözünün odunu alannan sonra.

Yad ocağa yığıb, qaladım odun,
Yad sacında yandı, zay oldu cadım.
Arayıb, öyrəndim iç üzün yadın,
Fəqət, quru düzdə qalannan sonra.

DƏYMƏSƏ

Bənövşə boylanıb yollara baxmaz,
İliq yaz havası çölə dəyməsə.
Günəş şüaları isitməz evi,
Zərif körpə əli tülə dəyməsə.

Yurd-yuva oxşayıb, ovudur əri
Qoç igid qiymətə mindirir yeri.
Sərçəni qovsan da çəkilməz geri,
Çilli qanadları kola dəyməsə.

Ellər hayqıranda ildırım çaxar,
Atəş düşən yeri yandırır-yaxar.
Saxta iş, bəd əməl üzə tez çıxar,
Saxtakar işinə mala dəyməsə.

Dağlara söykənilib, ucalır qaya
Pərvanə bulaqlar can verir çaya
Sona qanad çalıb baş vurmaz suya,
Sapsarı dimdiyi gölə dəyməsə.

Muncuq öz-özünə sapa düzülməz
Buta don görməsə solub, büzülməz.
Külək bağça-bağa qənim kəsilməz,
Dəymişi qoparıb kala dəyməsə.

Ürəyə bağlıdı hər arzu, hər səs
İnsanı zəfərə aparır həvəs.
O vaxt istəyinə nail olar kəs,
Canına dərd-qada, bəla dəyməsə.

O QIZDA İŞVƏNİ, NAZI GÖRMƏSƏ

Ağac çiçək açmaz gülüm, hər vədə,
Arzular çin olar abad ölkədə.
Bülbül qanad çalıb ötməz bəlkə də,
Laləli çəmənini, düzü görməsə.

İlk bahar kökləyir kamanı, sazı
Yaz gülə, çiçəyə öyrədir nazı.
Şair tərifləməz hər göyçək qızı,
O qızda işvəni, nazı görməsə.

Daş, qayalı yerdə sular lal axmaz,
Balıq gün görməsə sahilə çıxmaz.
Aşiq məşuqunun üzünə baxmaz,
Məşuqun üzündə közü görməsə.

Vətənə həsr olan ömü-gün itməz,
Hər arzu-diləyə ömür bəs etməz
Şair hər kütlənin ardınca getməz,
Qabaqda doğrunu, düzü görməsə.

ÇATARSAN

O qədər üst-üstə yığılıb dərd-qəm,
Hər dərddən yapışsan aya çatarsan.
Qışda arzuları düzsən uc-uca,
Vaxt-vədə yetişər, yaya çatarsan.

Hər zəhmət var-dövlət gətirməz ələ,
Kişi verdiyini gətirməz dilə.
Ürək-dirək versə, hər bir kəs elə,
Elin kölgəsində saya çatarsan.

Gülüm, gün doğmasa açılmaz səhər.
Nə bir dən yetişər, nə də bir bəhər.
Ağılla çözülmən iş getməz hədər,
Bulaqtək çağla, coş, çaya çatarsan.

AĞLAMAQDAN DOYMURUQ BİZ

Güvənirik şux bədənə,
Daş atırıq hər yetənə.
Qulp qoyuruq hər gedənə,
Əl çalmaqdan doymuruq biz.

Əyriyə veririk izin,
Ardınca getmirik düzün.
Dilimizdən düşən sözü
Söz yerinə qoymuruq biz.

Düz sözə yatmır dilimiz,
Ölüdən betər dirimiz.
Dəsmal alıb hər birimiz
Ağlamaqdan doymuruq biz.

AZADLIQ MİLLƏTİN SƏADƏTİDİR

Yer gün görmək üçün dünyanı gəzər,
Bulaq üzə çıxıb özün görkəzər.
Azadlıq hər eli, obanı bəzər,
Azadlıq millətin səadətidir.

Hər nurlu səhəri, sübhü gün doğur,
El gücü gətirir millətə uğur.
Şah xofu, bəy zülmü milləti boğur,
Azadlıq millətin səadətidir.

Bitki bar gətirməz heç vaxt kölgədə,
Tale üzə gülməz, hər an, hər vədə.
Qanun at oynadar azad ölkədə,
Azadlıq millətin səadətidir.

İgid el yolunda saralıb solar,
Arxalı, köklü el, müstəqil olar.
Köləlik millətin aqlını alar.
Azadlıq millətin səadətidir.

Hər kəs ərən olmaz çəksə də qada,
El yolunna dönməz düşsə də oda.
Köləlik ləkədi millətə, ada,
Azadlıq millətin səadətidir.

GÖRMƏSƏ

Nə bir çiçək açar, nə bir dən bitər,
Yer üzü kotanı, xışı görməsə.
Sənət sənətkarın əlində gülər,
Sənətkar işini naşı görməsə.

İnsan bir mühitdə qalammaz heç an,
Soluxub, bürüşməz dərd görməsə can.
Min il ömür sürər bəlkə də insan,
Boranlı, şaxtalı qışı görməsə.

Nöqsansız iş olmaz, ağrısız yara,
Hər dərdə, bəlaya el tapar çara.
Mərd düşər namərdin qurduğu tora,
Ardınca atılan daşı görməsə.

Dərd yeyib, qəm içib hər oğul uymaz,
Qanan kəs böyüyün qəlbini qırmaz.
Ana dərd-sərini hər oğul duymaz,
Solmuş yanağında yaşı görməsə.

Novruzda hər dərə, hər dağ oyanmaz.
Təbiət al-əlvan rəngə boyanmaz.
Bənövşə boynunu büküb dayanmaz,
Göydə cəh-cəh vuran quşu görməsə.

Güloğlan, Vətəndi mərdin dərd-səri,
Mərd qoymaz tapdağa dönsün yurd yeri.
Mərd atıb döyüşü qayıtmaz geri,
Bədənnən ayrılan başı görməsə.

BİLİNİR

Alimlər düşünüb, araşdırsa da,
Bu dünya bir sirdir, yaşı bilinmir.
Yerin ilk sakini hər bir daşdı,
Yer kürəsi birdir, daşı bilinmir.

Bəlkə, gün yaranıb yerlə bir gündə
Yer günün, gün yerin cazibəsində.
Yalnız yer fırlanır öz çevrəsində,
Yerin ayağıyla, başı bilinmir.

İlham qərb sərvəti, qəlb sirdaşdı,
Elm dərrakədi, yol yoldaşdı.
Günəş kainatın gözü, qaşdı,
Gözü işıq saçır, qaşı bilinmir.

Fələk al geyinib durubdu gendə,
Şər-gədə zülmüylə üzləşir bəndə.
Dərd çəkir, ağlayır kişi içində,

Nə yazır, nə yapır işi bilinmir.
Demə, dərd yaranıb insanla birgə,
İnsan mətinləşir düşdükcə bərkə.
Qorxaqlıq, bəd əməl yaraşmır türkə,
Türklər arasında dişi bilinmir.

Nakəs arxalanır qol-qanadına,
Sofu əməlinə, şair adına.
Yaş yanır qurunun közü oduna,
Quru şölə saçır, yaşı bilinmir.

Güloğlan, təsvir et hər bir insanı,
Şeirlə yoğrulub millətin canı.
Heyif, pul həll edir işi, imkanı,
İstedad korşalıb, naşı bilinmir.

OLUM MƏN DƏ MƏN

Arzu ruh gətirir, məhəbbət sevinc,
İstərəm özümü görəəm səndə mən.
Eşqin dağ çayıdı, ürəyim dəniz
Çağla qəlbimə ax, olum mən də mən.

Odum dərd odudu, qəlbim ah evi,
Gücüm lərzə salıb bəlkə də divi.
Dosta bel bağladım, olmadı məfi,
Nankora əl verdim, qaldım gəndə mən.

Dərdim dözülməzdi, günüm boş-bekar,
Ömrüm müəmmalı, arzum təzə-tər.
Namərd kölgəsində nakəs diz çökər,
Nə kölgədə durdum, nə də gündə mən.

İşim gözdən keçir, yolum yoxuşdan,
Sözüm şərdən ötür, şerim naxışdan.
Bir an təbim dondu kinli baxışdan,
Yandım daldalarda, söndüm öndə mən.

Payım bir əl çatmaz göydən asılıb,
Gülüm bir ün yetməz yerdə açılıb.
Güloğlan, məkrdən Vətən basılıb,
Kimsəni görmədim heç bu gündə mən.

YERİNƏ

Zəbt edib tarlanı, zəmini, düzü,
"Dostum" turp əkdirir, darı yerinə.
Kəsib ağacların itirib izin,
İmarət tikdirib arı yerinə.

İlahi, gör necə dəyişib zaman,
Fitri istedadada şər vermir aman.
"Dostum" öz işiylə öyünür hər an,
Demə bal düzəldir arı yerinə.

Hara gedirəmsə gəlir tək səbir,
Sən demə, səfərə gedibdi xeyir.
"Dostum" saxta yolla düzəldib möhür,
Rezini sıriyır dəri yerinə.

"Dostum"un şöhrəti salıb səs-səda,
Nə yetim, nə yesir düşməyir yada.
Kəsib qoz ağacın satdırır yada,
Bağça-bağ satılır barı yerinə.

Haqsızlıq həmişə haqdan gizlənib,
Dəyərli yazılar çapdan gizlənib.
Qatil imkan tapıb xandan gizlənib,
Ölü məhkum olur diri yerinə.

İşə başlamaqdı işin çətini,
El dərdi yaşadır mərdi, mətini.
Güloğlan yaşadır el sənətini,
Özünün iş-gücü, karı yerinə.

BİZİM GÖZLƏMƏYƏ HAQQIMIZ YOXDU

Bit-birə həşərat düşdü torpağa,
Gül üzlü bağça-bağ döndü tapdağa.
Heç kim qoya bilməz haqqa qadağa,
Bizim gözləməyə haqqımız yoxdu.

Sevdası baş tutmaz nurla zülmətin
Nər igid qoruyar elin sərવətin.
Zülmə-zəlalətə baş əyməz mətin,
Bizim gözləməyə haqqımız yoxdu.

Soyuqluq gətirər əsdikcə külək,
Dərd-kədər böyüyər dözdükcə ürək.
El yükün götürər cüssəli kürək,
Bizim gözləməyə haqqımız yoxdu.

O qərib məzarın uludu yaşı,
Soluxub, kövrəlib torpağı, daşı.
Qazangölə axır ruhun göz yaşı,
Bizim gözləməyə haqqımız yoxdu.

Kor qaldı çeşməsi, soldu ormanı,
Üzdü için-için dərd Güloğlanı.
Qoy, düşünsün elin hər bir oğlanı,
Bizim gözləməyə vaxtımız yoxdu.

ÜZÜLDÜ DÜNYA

Qışın havasıyla oynayıbdı yaz,
Gül-çiçək yerinə gətiribdi yas.
Bir gözündə sevinc, bir gözündə yaş,
Dərd, kədər içində üzüldü dünya.

Qarı qış yağdırdı qarı, dolunu,
Kırs gəlib, bağladı elin yolunu.
Hərə bir tərəfə çəkdi çulunu,
Çıxdı məhvərindən pozuldu dünya.

Həyatın nəbzini tutmadı mətin,
Yaman çətin günə düşdü millətim.
İtirdi yurd yerin, işin el bütün,
Haqqı tapdalandı, əzildi dünya.

Yad-yağı şər atdı, saldı davanı,
Yandırdı hər kəndi, bağı-bafanı.
Tərk etdi türk eli bir-bir Qafanı,
Qopdu ilmə-ilmə, süzüldü dünya.

Güloğlan, keçmişi vərəqlə, sana
Gör necə zülm etmiş daşnak insana.
Bir gündə bir eli bələdi qana,
Tarixə "soyqırım" yazıldı, dünya.

DOSTLAR İŞ-GÜCÜMÜZ SƏBİRDƏN KEÇİR

Həyat bir tikandı, güldü, lələdi,
Kimə şirin paydı, kimə bələdi.
Varlının kefi kök, işi əladı,
Kasıbın hər işi dəmirdən keçir.

Heç bir güc zalıma eyləməz əsər,
Zalımın xofuna xalq düşüb əsir.
Namərd qılıncının hər üzü kəsir,
Mərdin yol-irizi çamırdan keçir.

Çəkilib pul ilə getməsən başa,
Çəkdiyin hər zəhmət gedəcək boşa.
Yağış damcıları çatmamış daşa,
Daşları göyərdən mamırdan keçir.

Əyri aman vermir düzə, doğruya,
Dünya meydan açıb şərə, oğruya.
Ürək sinə gərir dərdə-ağrıya,
Dərd-dərdə qalanıb ömürdən keçir.

Güloğlan, bəd sözü gətirmə dilə,
Zülmə-zələlətə döz, gülə-gülə.
Hamı bir-birinə deyir səbr elə,
Dostlar iş-gücümüz səbirdən keçir.

YAXŞIDI

Övladı Vətənə bağlayır ana,
Gərgin zəhmət ilə çatılır kama.
Dərd-kədər milləti yığıbdı cana,
Tale üzümüzə gülsə yaxşıdı.

Ağac bar gətirməz heç vaxt kölgədə,
Gün görsə, gül açar örüş-örgə də.
Hər kişi ər olmaz qürbət ölkədə,
İgid vətəninə dönsə yaxşıdı.

Namərd kölgəsində mərd yata bilməz,
Ağac bar tutubsa, gül, buta bilməz.
Şax-şaxəli ağac köz tuta bilməz,
Ocaq köz tutmursa, sönsə yaxşıdı.

Ünvana gec çatar gecikən qatar,
Toxum saf mühitə düşsə boy atar.
Yad atı üstündə nər itib-batar,
Hər kəs öz atına minsə yaxşıdı.

NANKOR YAĞI

Yağılardan aldıq qızı,
Hər gələndə kəsdik quzu.
Yaramıza səpdi duzu,
Könlümüzü aldı yağı.

Mələk donu geydi fələk.
Gülə-gülə gəldi kələk.
Yol-irizi kəsdi külək,
Eli çapdı çaldı yağı.

Bərk tutmuşuq kürsümüzü,
Unutmuşuq irsimizi.
Zalım dilə tutdu bizi,
Vətəndə yurd saldı yağı.

Şər bağladı əlimizi,
Zor susdurdu dilimizi.
Zəbt elədi elimizi,
Əlimizdən aldı yağı.

BƏXTƏ-BƏXTDİ ÖMÜR ÖZÜ, ƏZİZİM

Si-dumana bələnibdi hər kəndim,
Görünməyir nə bir izim, nə rəddim.
Bu bələdan qurtar bizi, ya Rəbbim!
Qucsun günəş dağı, düzü, əzizim.

Ömür dərd-qəm təknesində yoğrulur.
Ellər yanır, külü göyə sovrulur.
Bu zillətə daş da dözmür ovulur,
Bəxtə-bəxtədi ömür özü, əzizim.

Əyri gedir baş əyriyə baş əyir,
Daş-baş üçün özünə yer eləyir.
Düz, düz gedir, ayağına daş dəyir,
Qalıb düzdə, düzün düzü əzizim.

BARIŞA BİLMİRƏM BU HƏYAT İLƏ

Qol qanad veribdi zəmanə şərə,
Özəlləşib dağlar, tutulub bərə.
Bir sızqa çeşməyə möhtacdı dərə,
Barışa bilmirəm bu həyat ilə.

Fitnə-fəsad ilə pozulur ara,
Hər dərddə, bələya tapılmır çara.
Mərdi mərd əliylə salırlar tora,
Barışa bilmirəm bu həyat ilə.

Nakəs güvənibdi arxaya, gücə
Xırsıza, quldura yol açıb gecə.
Xoruzun yerinə suçlanır cücə,
Barışa bilmirəm bu həyat ilə.

Güloğlan, ömür-gün bənzəyir şama,
Görümlə, baxımla çatılır kama.
Zülmün sıxacında mərd dönüb muma,
Barışa bilmirəm bu həyat ilə.

ÜMİD VER YAŞAYAQ, ALLAH

Sonunu düşünüb zaman,
Nadana veribdi meydan.
Aramızı vurur şeytan,
Ümid ver yaşayaq, Allah!

Haqq yaradıb dağı-düzü,
Yazı gətirib yer üzü.
Rübəndin açıb göy üzü,
Ümid ver yaşayaq, Allah!

Kürsüdə oturub nadan,
Talanıb hər el, hər mädən.
Əl açıb əlacsız bəndən,
Ümid ver yaşayaq, Allah!

Ək-becər torpağı dindir.
Daşın da qiymətə mindi.
Hər zülmətin sonu gündü,
Ümid ver yaşayaq Allah!

XALQIN ARZUSUYLA YAŞAYIR ŞAİR

Arzular gözlərdə dönüb kabusa,
Mütilik yaraşmır türkə, oğuzə.
Könlünü veribdi oğula, qıza,
Xalqın arzusuyla yaşayır şair.

Bərəkət çəkilib görünmür gözə,
Alaq pərvazlanıb çatıbdı dizə.
Bədxah əməlləri çıxarıb üzə,
Xalqın arzusuyla yaşayır şair.

Uca zirvələrə söykənib bərə,
Hər sızqa çeşmədən pay alır dərə.
Cəsurluq toxumu səpir sözlərə,
Xalqın arzusuyla yaşayır şair.

Gün görüb, sığınıb xar qızılgülə,
Hər vaxt əngəl olub güllə bülbülə.
Hər ümdə bir işi gətirib dilə,
Xalqın arzusuyla yaşayır şair.

Dərdini-sərini gizli saxlayır,
Polad da don geyir, toqqa bağlayır.
Bütün ümidini haqqa bağlayır,
Xalqın arzusuyla yaşayır şair.

TALEYİMƏ YAZILIBDI KƏDƏR, QƏM

Fələk verib hər bir dərddin əmrini,
Dərd-qəm ilə mənqirləyib ömrümü.
Ağrı-acı cilovlayıb səbrimi,
Taleyimə yazılıbdı kədər, qəm.

Arzularım daşa dönüb gözümdə,
Zərrə qədər güc qalmayıb dizimdə.
Sevincdən bir əsər yoxdu üzümdə,
Taleyimə yazılıbdı kədər, qəm.

İtirmişəm eli, dostu, soydaşı,
Tapammıram özümə yol yoldaşı.
Yanağımda puçurlanıb göz yaş,ı,
Taleyimə yazılıbdı kədər, qəm.

Dərd-qəm ömür-can evimdən öc alıb,
Sinəm üstə çalın-çarpaz iz qalıb.
Gözlərimdə qəm buludu köç salıb,
Taleyimə yazılıbdı kədər, qəm.

ƏYRİ YOLA DARTMA MƏNİ

Qarı fələk, geri dönüb,
Şər işinə qatma məni.
Haqsızlığa qucaq açıb,
Haqqa şahid tutma məni.

Arxa durmusan dumana,
Kələk gəlmisən ümmana.
Kölə etdirib yamana,
Qul yerinə satma məni.

Dağdadı dövlətim, malım,
Uçurumdu sağım, solum.
Doğru-dürüst yoldu yolum,
Əyri yola dartma məni.

Kəsilib bəxtimə qənim,
Talanıb yurd-yuvam mənim.
Odlar yurdudu məskənim,
Yad içinə atma məni.

Tutub atsan da zindana,
Qulluq etmərəm şeytana.
Gəl çıxmaq ali meydana,
Xara möhtac etmə məni.

ASILIDI

Yer kökündən laxlayıbdı,
Kırs yolumu bağlayıbdı.
Allah məni saxlayıbdı,
Əlim göydən asılıdı.

Dəyişib zaman zay olub,
Bic pişik şirə tay olub.
Qazancım bəyə pay olub,
Halım bəydən asılıdı.

Təbrizdən duman çəkilib,
Arzum şumlanıb, əkilib.
Gözüm Araza dikilib,
Yolum çaydan asılıdı.

Gözü tox insan uludu,
Şeiriyət ömür yoludu.
Güloğlan şerin quludu,
Şerim paydan asılıdı.

ÜZƏ ÇIXMIR

Haqq tapdaq altında, nəkəs bəy olub,
El-oba çalışır, haqq üzə çıxır.
Sütün rəndələnib cağa tay olub,
Təpə şişirdilib, dağ üzə çıxır.

Yarıyan olmadı dərdi-sərinə,
Qurd düşdü əkdiyi əkin yerinə.
Göz yaşı qarışdı alın tərinə,
Alaq dizə çıxıb, tağ üzə çıxır.

Gədə araq içib kişiyə dönüb,
Şir dara çəkilib pişiyə dönüb.
Bağça qayğı görüb, meşəyə dönüb,
Bağça böyüdüüb, bağ üzə çıxır.

Qara arxalandı sərvətə, vara,
Kömürə ağ dedi, qatığa qara.
Ağa qara yaxdı, çəkdirdi dara,
Qara lovğalanır, ağ üzə çıxır.

Şeiriyət məhv olar ürək talansa,
Haqq yerini tapar şər yaxalansa.
Yağı üzə çıxar süd çalxalansa,
Nehrə çalxalanır, yağ üzə çıxır.

YER ÜZÜKSƏ GÜNƏŞ ONUN QAŞIDI

Yer günəşə bağlanıbdı, daş yerə,
Hər bir yerin ilk sakini daşdı.
Ulu dünya sirrin vermir heç kimə,
Çox bilsə də, hələ insan naşdı.

Mən torpağı dəyişməyəm heç nəyə,
Qayğı görsə daş da dönər çıxayə.
Zəhmət həyat, gün can verir kəsəyə.
Yer üzüksə, günəş onun qaşdı.

Hər dağ-dərə bənzəyir bir beşiyə,
Ana kimi qucaq açıb meşəyə.
Ağacları həyat verir çeşməyə,
Ötüb keçən əsrlərin yaşdı.

Hər yaranış sinə görə zillətə,
Mətin insan sığal vurur zəhmətə.
Yağan yağış şəfa verir xilqətə,
Göllər göyün yerdəki göz yaşdı.

ÇƏKİLƏN ZƏHMƏTƏ DƏYMƏZMİŞ DÜNYA

Qız-gəlin itirib ədəb-ərkanı,
Fəlakət bürüyüb bütün ölkəni.
Doğanaq ram edir uzun örkəni,
Çəkilən zəhmətə dəyməzmiş dünya.

Boş-bekar dolaşır sənət adamı,
Hər işin dalınca qovurlar xamı.
Xamın ümidinə qalıbdı hamı,
Çəkilən zəhmətə dəyməzmiş dünya.

Güloğlan tacıdı şeir sənətin,
Sevdası baş tutmaz bəylə rəyyətin.
Qulu, nökeridi mərd cəmiyyətin,
Çəkilən zəhmətə dəyməzmiş dünya.

TÜRK ÖZ DÜŞMƏNİNDƏN ÜZR İSTƏMƏZ

Qeyrətli kəs uymaz hər fitnə-felə,
Hər an sinə gərər daşqına, selə.
Fəqət, bələnsə də qanına belə,
Türk öz düşmənindən üzr istəməz.

Dərd-qəm birləşdirər mətini, mərdi,
Hər zaman bol məhsul gətirməz kərdi.
Çalışıb, vuruşub, çözər hər dərdi,
Türk öz düşmənindən üzr istəməz.

Qazi ayırd edər böhtanı, şəri
Yurd-yuva Vətənə bağlayar əri.
Ölsə də döyüşdən çəkilməz geri,
Türk öz düşmənindən üzr istəməz.

Mətin el sarsılmaz düşsə də bərkə
Nərə balığına yem olar kilkə.
Hər dərdi ram edər el-oba birgə,
Türk öz düşmənindən üzr istəməz.

Qoç igid qoruyar torpağı, mülkü,
Kəsib doğruyammaz çinarı kərki.
Erməni hədəsi qorxutmaz türkü,
Türk öz düşmənindən üzr istəməz.

ÖZÜNÜ XALQINA SEVDİRİB İLHAM

(Doğum gününə ithaf edirəm)

Hər eli dolaşıb, hər kəsi duyub,
Hər yerdə görülən işə göz qoyub.
Hər kənddə, kəsəkdə nişan, iz qoyub,
Özünü xalqına sevdirib İlham.

Hər kəsin dərini arayıb, anıb,
Həmişə xalqının halına yanıb.
Özün də Vətənin əsgəri sanıb,
Özünü xalqına sevdirib İlham.

Daim əməl edib verdiyi vədə,
İş yeri açıdırıb hər bir bölgədə.
Bütün rəqibini qoyub kölgədə.
Özünü xalqına sevdirib İlham.

Hər yanda bağ salıb, ağac əkdirib,
Ucqar bölgələrə yollar çəkdirib.
Hər qəlbə özünə bina tikdirib,
Özünü xalqına sevdirib İlham.

Büsbütün, gücünü elmə sərf edib,
Hər yerdə, hər yanda xalqı vəsf edib.
Ömrünü gününü xalqa həsr edib,
Özünü xalqına sevdirib İlham.

5.11.2007

İLHAM

*(Doğum günü münasibətilə hörmətli
prezidentimizə ithaf edirəm)*

Heydər bulağının suyundan içib,
Haqqın, həqiqətin yolunu seçib,
Savadlı gəncləri irəli çəkib,
Xalqını xoş günə çatdırıb İlham.

Hər eli seyr edib, hər yeri gəzib,
Hər işi yoxlayıb, hər dərdi sezib,
Elin dərd-sərini vaxtında çözüb,
Xalqını xoş günə çatdırıb İlham.

Hər yerdə, hər yanda sözünü deyib,
Kimini danlayıb, kimini öyüb,
Hər işdə, hər kəsə uğur diləyib,
Xalqını xoş günə çatdırıb İlham.

İlahi alına yazır yazını,
Həyat yetişdirir mərdi, qazını,
Hər elin, obanın çəkib nazını,
Xalqını xoş günə çatdırıb İlham.

18.11.2008-ci il

**MƏHƏBBƏT
ŞEİRLƏRİ**

*Durma boynu bükük tər bənövşə tək,
Dərd çəkməz aşıqə tən olan çiçək.*

ÖLƏRƏM GÖRMƏSƏM ÜZÜNÜ, GÜLÜM

Yanağın allanıb, gözün güləndə,
Gözündə görürəm özümü gülüm.
Tutaş kirpiklərin qapanan kimi,
Pozulur ömrümün düzümü, gülüm.

Şövq ilə hörülüb qurulur hər dam,
Sevgidən güc alıb dirçəlir adam.
Eşqin ürəyimi fəth edib tamam,
Səndən çəkəmmirəm gözümü, gülüm.

Sənsən hər arzuma, dərdimə əlac,
Hicrana sinə gər, vüsala yol aç.
Mənə bir ömürlük sevgidən söz aç,
Söylə qəlbindəki sözümü, gülüm.

Aşiq məşuqundan eşq umur hər an,
Tərtəmiz sevgiyə qidalanır can.
Yalqız ürəyimi dərd üzüb yaman,
Ölərəm görməsəm üzünü, gülüm!

Düz əməl ağardır insanın üzün,
Heç vaxt yerə salmır yar-yarın sözün.
Könül ver yollarda qalmasın gözüm,
Gəlişin güldürsün üzümü, gülüm.

SƏN OLSAN

Hər ötən həsrətlə bağırma baxar,
Gül üzlü bağımın barı sən olsan.
Duyğumda, hissimdə şimşəklər çaxar,
Bağımın atəşi, qoru sən olsan.

Sevdalı ürəkdə övc etməz kədər,
Şövq ilə görülən iş getməz hədər.
Zülmət də önümdən çəkilib gedər,
Gözümün işığı, nuru sən olsan.

Sən üzə çıxanda günəş, ay saçar,
Sızqa çeşmələr də çağlayıb, coşar.
İlhamım şənində, nəğmələr qoşar,
Qəlbimin kamarı, tarı sən olsan.

Yolunda borana, tora düşərəm,
Kəc baxan gözləri oyub deşərəm.
Sən gələn yollara xalı döşərəm,
Evimin bəzəyi, zəri sən olsan.

İstəsən hər zaman yanında qallam
Sənlə qürur duyub, səndən kam allam.
Dünyanın ən zəngin adamı ollam,
Könlümün sərvəti, varı sən olsan.

Güloğlan, səsinə səs verə canan,
Şağraq nəğmə üstə köklənə zaman.
Özümü bəxtəvər sanaram o an,
Ömrümün sirdaşı, yarı sən olsan.

BU DİLBƏR

Məhəbbəti ürəyimdə kök atıb,
Saf eşqimin özəlidi bu dilbər.
Səadətin, düz ilqarın, dostluğun,
Sarsılmayan özülüdü bu dilbər.

Qız tərifi olubdu bu ənənə,
Ədəb-ərkan yaraşıqdı zənənə.
Göyçək deməz aşiq hər şux canana
Gözəllərin gözəlidi bu dilbər.

Qızıl alma sel gətirməz hər vədə,
Nəcib əməl qala bilməz kölgədə.
İnsan deyil bir mələkdi bəlkə də,
Şirin dilli, məzəlidi bu dilbər.

Al bənizi günəşidi köksümün,
Qonur gözü güzgüsüdü eşqimin.
Daim coşan dəli-dolu köksümün,
Şeiriyəti, qəzəlidi bu dilbər.

Göz oxşayıb, könül açır yar səsi,
Yar dərđini duya bilməz özgəsi.
Həyatımın ən dəyərlı müjdəsi,
Daş-qaşdı, qızılıdı bu dilbər.

Güloğlan, ömür-gün hələ yaradı,
Vəfalı yar dərđin xilaskaradı.
Pis günümün həmdəmidi, yaradı,
Xoş günümün əzəlidi bu dilbər.

QADAN ALIM

Bahar dolaşdıqca elləri bir-bir,
Çıxır pişvazına gül, qadan alım.
O boynu bükülü gül bənövşədir,
Baharın özüdü bil, qadan alım.

Bizi bağlayıbdı saf eşqin teli,
Heç vaxt ayırammaz fətnəkar feli.
Qoru eşqimizi açılısın gülü,
Üfür xar gözünə kül, qadan alım.

Bulaqtək duru ol, çağla çaya ax,
Aytək yüksələ bil, parla yerə bax.
Açılısın üzünə xoş gün, xoş sabah,
Sünbülün bar tutsun, gül, qadan alım.

Güloğlan saf eşqi dürr-inci bilir,
Məhəbbət ürəkdən dərd-qəmi silir.
Eşq qəlbə də çağlayır, gözlərdə gülür,
Ürəyi fəth edir dil, qadan alım.

NİGARIM

Aşiqi ayırd et, yoxla dara çək,
Saf eşqin ardınca sürün, nigarım.
Könül ver açılısın eşqin çiçəyi,
Yarım ol çiçəyə bürün, nigarım.

Ürəkdən su içir hər arzu, dilək,
Sevgidən güc alıb, çağlayır ürək.
Yoxdu yer üzündə sənin tək mələk,
Özün bəd nəzərdən qorun, nigarım.

O ülvi eşqini sirr saxlamısan,
Yad baxıb yaxılıb, göz dağlamısan.
Haqqa, saf eşqinə bel bağlamısan,
Tərtəmiz eşqinlə barın, nigarım.

Yolum yoxuşludu, amalım uca,
Dönmərəm o yardan könül alınca.
İki qəlb bir könül, bir can olunca,
Eşqin kəməndinə sarın, nigarım.

MƏHƏBBƏT

Ömrün sönməz işığıdı, nurudu,
Al-günəşin şüasıdı məhəbbət.
Kainatın qazancıdı, varıdı,
Yaranışın anasıdı məhəbbət.

Bir örnəkdi, nümunədi, dərgidi,
Sevgi ağlın, dərrakənin dərkidi.
Qərib könlün istəyidi, ərkidi,
İki gəncin sevdasıdı məhəbbət.

Mənası var üzdə hər bir cizginin,
Ürək bilər eşqin doğru, düzgünün.
Əl çatmayan zirvəsi sevginin,
Qız-gəlinin ədasıdı məhəbbət.

Hər amalı, eşqi duyan ürəkdi,
Eşq insana, şeiriyyətə gərəkdi.
Ehtirasdı, saf arzudu, diləkdi,
Titrək qəlbin sədasıdı məhəbbət.

Eşqdi külli kainatın rişəsi,
Güldü yazın ən dəyərlı müjdəsi.
Şən həyatın dadı, duzu, nəşəsi,
Xoş günlərin mayasıdı məhəbbət.

GÜLÜM, GƏL

Yaralı bülbüləm, vaxt gedir hədər,
Ömrümün yaradı, gülüm, bu gün gəl.
Qəlbim dağ gölündü, quruyub gedər,
Bulaq tək çağla-coş, durma, yeyin gəl.

Bahar müjdəsisən, xarı bülbülüm,
Sənsiz cadar-cadar olubdu dilim.
Gül yazın ömrüdü, günüdü gülüm,
Əyninə güllü don, gülüm, geyin gəl.

Haqq özü yaradıb xilqəti, dini,
İnsana bəxş edib sevgini, kini.
Hər vaxt tapmaq olmur gülüm, xoş günü,
Qəlbinə hakim ol, yarla öyün gəl.

Ey gülüm, könül ver səni sevənə,
Güloğlan dərdindən olub divanə.
Əyriyə yol vermə, şərə bəhanə,
Nakəs əməlindən, şərdən yayın gəl.

GÜLSÜN

Eşqi bürüzə ver gülüm,
Al yanağın, üzün gülsün.
Ədəb-ərkan ilə dolan,
Danışdıqca sözün gülsün.

Aciz gedə bilməz önə,
Comərd sinə gərər kinə.
Tapın, səcdə et eşqinə,
Hər əməlin, izin gülsün.

Qoçaq axtardığın tapar,
Mərd bildiyi işi yapar.
Könül bağımı dər, qopar,
Dərdikcə gül üzün gülsün.

YARIM OL

Nə yaman baxırsan gözümə mənim?
Sözün var aç söylə, özümə mənim.
Qısqançlıq olmamış ömrümə qənim,
Yarım ol, qoruyaq saf eşqimizi.

Mən sənə vurğunam sənədi meylim,
Sənsiz üzüm gülmür, açılmır eynim.
Hicrana dözməyir ürəyim neynim,
Yarım ol, qoruyaq saf eşqimizi.

Baxışın könlümü alıbdı ələ,
Könül istəyimə olmuşam kölə.
Sevgilim, yaxın gəl, verək əl-ələ,
Yarım ol, qoruyaq saf eşqimizi.

QALMIŞAM EŞQİMİN SORAĞINDA MƏN

Qəlbim səni sevib edibdi seçim,
Yiyəsiz qalıbdı ömür-gün köçüm.
Hardasan fatalı ağ göyərçinim?
Qalmışam eşqinin sorağında mən.

Eşqin ürəyimi fəth edib, gülüm,
Qəlbimin səsinə qatılıb dilim.
Könül ver, dərdimi səninlə bölüm,
Ömürlük qul olum qabağında mən.

Yurd-yuva qurmaqdı əsil mətləbim,
Qəm-qüسسə ruhuma kəsilib qənim.
Vüsəl həsrətidi daha həmdənim,
Asılı qalmışam budağında mən.

Sənsən al şəfəqim, günəşli yazım,
Sağlığın ömrümə, günümə lazım.
Qoy, ürək sözümü əbədi yazım,
Ömür dəftərimin varağında mən.

İZİN VER QIZINIM EŞQİN ODUNA

Mən söz sərrafıyam, yaddaşına hör,
Bəlkə, sözlərimlə düşəm yadına.
Sevgimi gözümdə öz gözünlə gör,
Sən yar axtaranda çatam dadına.

Yiyəsiz bağcanı yad-yaman sovar,
Yetişmiş meyvəni qurd-quş aparar.
Eşq bəndini nə kirs, nə də sel yarar,
Eşqiylə bənd olsa kişi qadına.

Yalnız vədəsində səpsələr dəni,
Gündən yararlanıb dürr verər zəmi.
Qoyma, həsrət yeli dondurur məni,
İzin ver, qızınım eşqin oduna.

Güloğlan, ömür-gün bənzəyir şama,
Xoş gün qismət olmur hər vaxt adama.
Sevgilim, könül ver, gəl köç odama,
Əbədi bağlansın adım-adına.

GÖZƏLİM

Həs-rət zindanında məhkum olmuşam,
Gəl eşq məhkumuna yol aç, gözəlİM.
Sahibsiz kön-lümə hakim olmusan,
Sənsən hər dərdimə əlac, gözəlİM.

Eşqin ürəyimdə qurubdu tələ,
Qorxudan baxmıram başqa bir gülə.
Niyə qapanmısan özünə belə?
Qəlbinin səsiylə dil aç, gözəlİM.

Gün doğub, bəxt-tale gülüb üzünə,
Sevib-sevilən kəs döyməz dizinə.
Hər zaman açıqdı qapım üzünə,
Könül ver, puçurlan, gül aç, gözəlİM.

OLAYDIN

Canıma od salıb nikbin gözlərin,
Qəlbimin kösöyü-közü olaydın.
Məni bihuş edib şirin sözlərin,
Eşqimin özəli, özü olaydın.

Sənsən ürək dostum, ürək-dirəyim,
Sənsiz övc eyləmir yalqız ürəyim.
Amandı, saralır könül çiçəyim,
Ömrümün baharı, yazı olaydın.

Xəyalım səninlə gəzib, dolaşır,
Ürəyim eşqinlə daim ulaşır.
Təbim şərəfinə şeirlər qoşur,
Şeirimin misrası, sözü olaydın.

Boşuna fırlanır, qəlbimin çarxı,
Dərd-qəm ilə keçir günümün çoxu.
Vüsala tələsir arzumun oxu,
Arzumun cığır, izi olaydın.

Ana yetişdirir, öyür qızını,
Aşiq seçib tapır dan ulduzunu.
Güloğlan çəkəcək işvə-nazını,
Anamın gəlini, qızı olaydın.

MƏN SƏNİN OLUM

Hər dərdə bəlaya eşq gərir sinə,
Məhəbbət çatdırır mərdi xoş günə.
Ömrümün yazısan, nur saç ömrümə,
Pak, təmiz eşqinlə mən təmin olum.

Məhəbbət oxşayır, fəth edir gözü
Ürəyi qızdırır saf eşqin közü.
Əsil dost qazandı, ağardır üzü,
Arxa dur ucalım, həmdəmin olum.

Üca zirvələrə söykənir bərə,
Vətən, el güvənir mətin əsgərə.
Sən işgə bulaqsan, mən sısqə tərə,
Çağla-coş gül açım, süsənin olum.

Sevdalı quş qonar uca budağa,
Yar verər eşqini yara sadağa.
Hər kəs qoya bilməz eşqə qadağa,
Yurd sal sinəm üstə, mən səninin olum.

DAĞ ÇEŞMƏSİ TƏK DURUSAN, GÜLÜM

Ürək bir dünyadı eşqdi səması,
Ağlı məftun edir abı-havası.
Büsbütün sağalar ürək yarası,
Eşqinlə yaramı sarısan, gülüm.

Susuz bir səhradı sevdasız ürək,
Yada könül verməz huri bir mələk.
Hər vaxt, hər dərdinə olaram gərək,
Mənimlə bir yerdə qarısan, gülüm.

Kükürəyən çayları ovudur dəniz,
Ürəyi fəth edir saf niyyə, saf hiss.
Güloğlan bir sızqa dərədi sənsiz,
Çağla-coş, çeşmə tək durusan, gülüm.

GÖRÜŞ AXŞAMI

Gecikdin əlimdə bürüsdü gülüm,
Elə bil dağ uçdu, sürüsdü gülüm.
Sən gəldin yoluma gün düşdü gülüm,
Gözlərim yaşardı, doldu o axşam.

Tutuldum, xoş gəldin deyə bilmədim,
Dərdini anlayıb, duya bilmədim.
Uydum, günahımı yuya bilmədim,
Sözüm ürəyimdə qaldı o axşam.

Gözəl sürmə çəkməz, gülüm, gözünə,
Bal qatıb, duz səpər hər bir sözünə.
Baxdıqca doymadım o gül üzünə,
Gözlərim gözündə qaldı o axşam.

Sevgilim, qış ötdü, gül açdı hər yan,
Tərtəmiz sevgilə qidalandı can.
Kükürədi, qaynadı damarımda qan,
Eşqin öz toruna saldı o axşam.

QONUR GÖZLÜ NAZLI DİLBƏR

Baxışın könlümü alıb,
Eşqin qəlbimdə yurd salıb.
Gözlərim yollarda qalıb,
Qonur gözlü nazlı dilbər.

Gözüm görməyəndə səni,
Dərd, fikir götürür məni.
Sənsən dərdimin məlhəmi,
Qonur gözlü nazlı dilbər.

Tərifli sözlərə uyma,
Sevdiyin oğlana qıyma.
Arzumu gözümdə qoyma,
Qonur gözlü nazlı dilbər.

Saz ilə, söz ilə yarış,
Məhəbbət oduyla alış.
Könül istəyinlə barış,
Qonur gözlü nazlı dilbər.

Unut yersiz inadını,
Çin et arzu, muradımı.
Sənsən ömrümün qadını,
Qonur gözlü nazlı dilbər.

O GÜNÜ

Kinli baxışların qınadı məni,
Qorxudan yerimdə dondum o günü.
Eşqin dara çəkib, sınadı məni,
Əhdi-peymanımı dandım o günü.

Tutuldu, danışıb, gülə bilmədin,
Çəkəndin sirrini bölə bilmədin.
Kövrəldin dərdini bilə bilmədim,
İlhamım sozaldı, söndü o günü.

Nazınla, qəmzənlə oyatdın məni,
Yerimdən oynadıb, laxlatdın məni.
Bir anda özünə bağladın məni,
Sevginin gücünü andım o günü.

Utandın, özünü çəkə bilmədin,
Sevib-sevilməyi ləkə bilmədin.
Gözünü gözümdən çəkə bilmədin,
Ürəyim bir dağa döndü o günü.

Qəlbini dinlədin, sözünü tutdun,
Acı sözlərimi yağ kimi uddun.
Qoymadın yığılam, əlimnən tutdun,
Özümü bəxtəvər sandım o günü.

26.10.2008

QƏM-QÜSSƏ YARAŞMIR ALA GÖZÜNƏ

Durma boynu bükük tər bənövşə tək,
Dərd çəkməz aşıqə tən olan çiçək,
Güləndə daha da olursan göyçək,
Qəm-qüссə yaraşmır ala gözünə.

Varlığın güc-qüvvət veribdi mənə,
Büsbütün həyatım bağlanıb sənə.
Amandı, gəl gülüm, görüşək yenə,
Qəm-qüссə yaraşmır ala gözünə.

Divar hörülməmiş qoyulur özül,
Dərd-kədər üzülmür ötsə də yüz il.
Lalətək cilvələnlə əzilib-büzül,
Qəm-qüссə yaraşmır ala gözünə.

Yandır ocağını, ov umacını,
Hər şeydən üstün tut, öz amacını.
Həmişə sığalla, dara saçını,
Qəm-qüссə yaraşmır ala gözünə.

İç eşqin badəsin, xumarlan, şən ol,
Gəl yarınla yarı, «nəşələnlə», «dəmlənlə» ol.
Sevincimə qatıl, şənimə tən ol,
Qəm-qüссə yaraşmır ala gözünə.

GÜLÜM, GERİ DÖN

Sənsiz dünya uçar, haqq tapdalanır,
Bu zaman, bu məkan, vaxt tapdalanır.
Könlüm viran olub, bağrım talanır,
Ürəyim qırılar, getmə, geri dön.

Eşq odu qəlbimi yandırıb, yaxır,
Könlümdə, hissimdə şimşəklər çaxır.
Ruhum cilvələnib, cismimnən çıxır,
Ürəyin qırılar, getmə, geri dön.

Qartala, quzğuna qaya gərəkdi,
Sevən sevdiyini duya gərəkdi.
Yiyəsiz könlümə yiyə gərəkdi,
Ürəyim qırılar, getmə, geri dön.

GƏL ÜZÜNÜ GÖRÜM SƏNİN

De, harda qalmısan, gülüm,
Sənsiz qara geyib günüm.
Sənsən xoş avazım, ünüm.
Gəl üzünü görüm sənin,
Saçlarını hörüm sənin.

Arzularım coşub-daşır,
Qəlbim dərdlə vidalaşır.
Gözüm yollarda dolaşır.
Gəl üzünü görüm sənin,
Saçlarını hörüm sənin.

Dostluqda yoxdu əvəzin,
Sənə bağlıdı həvəsim.
Sənsiz kəsilər nəfəsim.
Gəl üzünü görüm sənin,
Saçlarını hörüm sənin.

Gülüm, çox aradım, andın,
Səni ömür dostu sandım.
Hicran sazağında dondum.
Gəl üzünü görüm sənin,
Saçlarını hörüm sənin.

KÜSƏYƏN GƏLİN

Qaş-qabaq yaraşmır gül üzli gəncə,
Yüz ölçüb biçərdin küsmədən öncə.
Sevdalı bir ömür övc etməz təkcə,
Amandı, barışaq küsəyən gəlin.

Ot kökü üstündə saralıb-solar,
Odun yan-yana kösöy-köz olar.
Gülüm, hər aylədə söhbət-söz olar,
Amandı, barışaq küsəyən gəlin.

Qəm-qüssə kəsilib ömrümə qənim,
Sənsən ömür dostum, könül həmdənim.
Get-gedə laxlayır aylə təməlim,
Amandı, barışaq küsəyən gəlin.

Mən bir dağ çayıyam, sənsə bir dəniz,
Bizi birləşdirir bir amal, bir iz.
İnsanı düz yola qaytarır saf hiss,
Amandı, barışaq küsəyən gəlin.

GÖZƏLİM, SORAQLA MƏNİ

Həsrət ürək yarasıdı,
Yar ömür-gün parasıdı.
Qovuşmağın sırasıdı,
Gözəlīm, soraqla məni.

Könlümü oxşayıb səsin,
Gözümdə yurd salıb əksin.
Səndən başqa yox heç kəsim,
Gözəlīm, soraqla məni.

Sevgidir hər şeydən ümdə,
Dost tanınar yaman gündə.
Vəfalı yar durmaz gəndə,
Gözəlīm, soraqla məni.

Demə ki, sevgi hədərdi,
Məhəbbət qənddi-şəkərdi.
Bu dünya gəldi-gedərdi,
Gözəlīm, soraqla məni.

SƏNSİZ DÖZƏ BİLMİRƏM YAR

Güldü, bənövşədi üzün,
Gülüm, səndə qalıb gözüm.
Aç qəlbinin yol-irizin,
Sənsiz dözə bilmirəm, yar.

Eşq ilə çağlayar ürək,
Dil açar hər arzu-dilək.
Sənsən həyatıma gərək,
Sənsiz dözə bilmirəm, yar.

Bəhər qızardıqca dəyər,
Yetişmiş bar gözə dəyər.
Gəlişin dünyaya dəyər,
Sənsiz dözə bilmirəm, yar.

QALIB

O sənli günlərə yetmədi ünüm,
Zülmətə bələndi sənsiz hər günüm.
Neçə il ötsə də yenə də gülüm,
Qəlbimdə eşq odu, kösöy, köz qalıb.

Yurduna bağlayır sevgi insanı,
Məhəbbət ruh verir, yaşadır canı.
Kaş görə bilsəydim o şux cananı,
Sevda könlümdə neçə söz qalıb.

Nəcib qız ayırır yaddan doğmanı,
Qəlbə məlhəm qoyar eşqin loğmanı.
İzin ver bağının olum bağbanı,
O könül bağında nəzər-göz qalıb.

KÖNLÜM

Məhəbbətin ürəyimə yol açıb,
Heç səni incidib, üzərmi, könlüm.
Səndən asılıdı ömrümün yolu,
Sənsiz bircə işi çözərmi könlüm?

Hər işi ram edər insanın səyi,
Arzunu çin edər könül istəyi.
Könül ver açılısın eşqin çiçəyi,
Könülsüz bir eşqə dözərmi könlüm?

Güloğlan, gəl vermə ömrünü yelə,
Ömür-gün bənzəyir təzə-tər gülə.
Fəqət, asılısam da dilimdən belə,
Gül üzlü gözəldən bezərmi könlüm?

SEVGİLİM, SƏNİN SAYƏNDƏ

Mən yatmışdım, sən oyatdın,
Məndə ülvi hiss yaratdın.
Dərd-qəmi köksümdən atdım,
Sevgilim, sənin sayəndə.

Gəzib hər yanı dolaşdım,
Yalnız səninlə ulaşdım.
Şirin dilinə alışdım,
Sevgilim, sənin sayəndə.

Məhəbbətin gücün andım,
Eşqin atəşində yandım.
Saf, təmiz eşqə inandım,
Sevgilim, sənin sayəndə.

Şərdən, böhtandan qaçdım,
Saf məhəbbətə əl açdım.
Gözəl günümə yol açdım,
Sevgilim, sənin sayəndə.

Hər zaman arxamda durdun,
Güloğlanla ailə qurdun.
Abadlaşdı ömür yurdum,
Sevgilim, sənin sayəndə.

GÜLÜM

Ömrün, günün payızdı ayrılıq,
Sənsiz gülüm, rəngim, ruhum sovulur.
Hicran dərdi yandırırbdı içimi,
Vüsal hissi ürəyimdə boğulur.

Allah verir ömrü, günü, ruzini,
Həyat özü yetişdirir qazini.
Eşq yaradır, hər amalı, arzunu ,
İlk məhəbbət gözlərimdə qovrulur.

Xariqələr yaradır yaz nəfəsi,
Çiçək ətri məftun edir hər kəsi.
Naxış vurur hər ömrə eşq həvəsi,
Əsil sevgi yaşadıqca doğulur.

Ay Güloğlan, güvən arzu, kamına,
Öyrəş yarın titrək könül damına.
Üzülürəm, gülüm, tez gəl yanıma,
Həsrət yeli ümidimi sovurur.

ANA

(Anamın əziz xatirəsinə ithaf edirəm)

Xoş niyyətli, saf arzudu, diləkdi,
Övladının gözlərində mələkdi.
Həm gəlinə, həm də qıza örnəkdi,
İlahinin müjdəsidi analar.

İşgüzarlı, çox qoçaqdır, zirəkdi,
Hər yıxılan evə ana dirəkdi.
Yaranışa, yaşayışa gərəkdi,
İlahinin müjdəsidi analar.

Şən həyatın təməli, nəbzidi,
Hər oğulun, hər bir qızın əzmidir.
Təmizliyin, gerçəkliyin rəmzidir,
İlahinin müjdəsidi analar.

Yeri odlar diyarıdı bəllidi,
Dili Türkün ləhcəsidi, dilidi.
Yer üzünün gövhəridi, ləlididi,
İlahinin müjdəsidi analar.

AY ANA

Heç kimsə çəkməsin mən çəkən dərdi
Heç kim bu əzaba dözməz, ay ana!
Oğul, qız can verər Vətən yolunda,
Mərd igid göz yaşı tökməz, ay ana!

Sirdaşım günəşdi, yol yoldaşım sən.
Bəlalı könlümə həmdəmdi dərd-qəm.
Belə ki, görürəm bu zamanı mən,
Gün də yolumuza saçmaz, ay ana!

Bədxah aman vermir yolumla gedəm,
Şəri dara çəkib, böhtanı didəm.
Hələ ki, göz yaşı axıdır didəm,
Arzum puçurlanıb açmaz, ay ana!

Heç vaxt yalvarmadım özgəyə, yada,
Günü-günə verdim, zəhməti bada.
Neçə ki, kasıbam bu gen dünyada,
Kimsə qapımızı açmaz, ay ana!

Nankor harınladı düşdü kəsəkəs
Zülmə sinə gərdi hər qeyrətli kəs.
Dar gündə vətəni tərək edər nakəs,
Ər atıb yurdunu qaçmaz, ay ana!

OLMUŞAM

(Anamın əziz xatirəsinə ithaf edirəm)

Deməyin ayrılıq haqq yazısıdı,
Ana dünyasında mən sirr olmuşam.
Göz dəyib deyəsən ülvi eşqinə,
Bu dövr, zamana əsir olmuşam.

Dünya bəxtə-bəxtidir kiminə düşür,
Kimi çiçək dərir, kimi gor eşir.
Zalımın kündəsi yayılıb bişir,
Mən də yana-yana kömür olmuşam.

Düz yol yolum olmuş, saflıq təməlim,
Nəciblik ilk işim, arzum, əməlim.
Əlinə əl verib, əl tutub əlim,
Ömrünə ayrı bir ömür olmuşam.

Qəlbim döyündükcə düşürsən yada,
Ruhunu qəlbimə etmişəm oda.
Sənsiz zülm çəkib düşmüşəm oda,
Qayğısız böyüyüb mən kür olmuşam.

Rahat yat, ay ana, qurbanam sənə,
Ruhun kömək edir hər zaman mənə,
Güloğlan bələnib kədərə-qəmə,
Dönüb qəbrin üstə mamır olmuşam.

NƏNƏMİ ƏZİZLƏ EY ANA TORPAQ
(Qızıyətər nənəmə ithaf olunur)

El-obadan halallıq al,
Nənəmi əzizlə torpaq.
Anasısən yerini sal,
Nənəmi əzizlə, torpaq.

Qızın üçün dua elə,
İlahidən rəhmət dilə.
Yerin cənnət məkan eylə,
Nənəmi əzizlə, torpaq.

Yumşaq, isti yer ayır,
Yerini nur ilə doyur.
Nəçə ki qoynunda uyur,
Nənəmi əzizlə, torpaq.

Ruhunu oxşa, al ələ,
Mələklərlə tanış elə.
Cismini gülünə bələ,
Nənəmi əzizlə, torpaq.

Zülmət köşkünə yiyə dur,
Saçlarına hey sığal vur.
Həmişə qulluğunda dur,
Nənəmi əzizlə, torpaq.

Aman vermə qarı yelə,
Qayanı sipər et selə.
Hər an ruhunu şad elə,
Nənəmi əzizlə, torpaq.

BAHAR

Yaz qovub qışın izini,
Qış yerə qoyub dizini,
Açıb yerin gül üzünü,
Xoş ovqat gətirib bahar.

Sis-dumana sinə gərüb,
Al günəşin nurun dərib,
Dağa, düzə kilim sərib,
Bol sovqat gətirib bahar.

Yol açıb hər bir çeşməyə,
Bəzək vurub hər guşəyə,
Həyat verib bənövşəyə,
Eşq-işrət gətirib bahar.

XƏTRİNƏ

Təbiətin gərdisini izlədim,
Cah-cəlalı bir elimin xətrinə.
Yağışını, yağmurunu gözlədim,
Bağ-bağçamın, tər gülümün xətrinə.

Hər gecəmi, gündüzümə mən qatdım,
Hər arzumu, ilhamını oyardım.
Ürəyimi vərəqlərə boşaltdım,
Öz anamın, öz dilimin xətrinə.

Neçə dərə, neçə təpə, yal aşdım,
Gəncəbasar bölgəsini dolaşdım
Şiş qayalı zirvəsinə yol açdım
Qız ismətli Göygölümün xətrinə.

Ay Güloğlan, öz gücünə güvən sən,
Mərd dar gündə Vətəninə olar tən.
Arzularım çiçəkləyib tutdu dən,
Doğru-dürüst əməlimin xətrinə.

AİLƏ TƏMƏLİNİ BƏRKİDİR UŞAQ

Sövk ilə toxunur, hörülür gəbə,
Eşq-işrət insanı gətirir təbə.
Sevgidən yaranır, doğulur bəbə,
Ailə təməlini bərkidir uşaq.

İstedad genindən keçir insana,
Tərtəmiz sevgiyə çatılır kama.
Ataya oğul-qız bəxş edir ana,
Ailə təməlini bərkidir uşaq.

Ailədə xoş ovqat yaradır övlad,
Ata-ana olur hər bir ər-arvad.
Həsətli qəlbləri eyləyib abad,
Ailə təməlini bərkidir uşaq.

NƏVƏ

(Nəvələrim Elnur və Adəmə ithaf edirəm)

Arzular gül açıb, ilahi yenə,
Dostlar əhsən deyir Şəfəq, bu günə,
Nəvə sevincini yaşatdın mənə,
Nəslin iftixarı, arıdı nəvə.

Hər ömrü bəzəyir eşqin həvəsi,
Boy verib, gül açır könül guşəsi.
Qəlbləri oxşayır körpənin səsi,
Hər evin bəzəyi, zəridi nəvə.

İnsan öz ağılıyla kəşf edib odu,
Sevgiyə qazanır hər bir övladı.
Ömrün, şən həyatın ləzzəti, dadı,
Bəşərin ən şirin barıdı nəvə.

Allah yaratsa da insanı, yeri,
Ailə yetişdirir gəlini, əri.
Nənənin daş-qası, gövhəri, zəri,
Babanın sərvəti, varıdı nəvə.

ŞƏFƏQ

(Qızım Şəfəq xanıma ithaf edirəm)

QIZIM, bar gətirmir hər vaxt hər əkin,
Elmdi, bilikdi hər dərdə hakim.
Oxuyub olmusan mamaçı həkim.
Gözümün işığı, nurusan, Şəfəq,
Ömrümün ən gözəl payısan, Şəfəq.

Haqqa-ədalətə olmusan əmin,
Hər işin, hər dərdin tapmısan çəmin.
Artıq çiçək açıb, bar verir elmin.
Nəslimin sərvəti, varısan, Şəfəq,
Ömrümün ən gözəl payısan, Şəfəq.

Güloğlan, zəhmətlə qazanılır ad,
Bir dəfə verilir hər kəsə həyat.
Hər şeydən əzizdi ataya övlad.
Könül bağımızın barısan, Şəfəq,
Ömrümün ən gözəl payısan, Şəfəq.

İLKİN

(Qaynım oğlu İlkinə ithaf edirəm)

İlahi, rəvac ver elin səyinə,
Toy-bayram düşməsin heç vaxt çətinə.
El təşrif gətirib bu toy-düyünə,
Ruzin bol, məclisin gen olsun, İlkin!

Qəm, qüssə dərd, fikir arzunu boğur,
Xoş gün, xoş gələcək arzudan doğur.
Hər işin, əməlin gətirsin uğur,
Kəfin kök, həyatın şən olsun, İlkin.

Xariqə yaradır peşəkar, əsil,
Övladın elmiylə fəxr edir nəsil.
Oxu, töhfə versin xalqına təhsil,
Xoş gün özü sənə tən olsun, İlkin.

Toy el adətidi ruh verir dinə,
Hamı alqış deyir bu gözəl günə
Xeyir-dua versin ilahi sənə,
Gülsün əməllərin dən olsun, İlkin,
Xoş gün özü sənə tən olsun, İlkin.

BAYATILAR

Daranıb göy çəməni,
Gözləyir Göyçə məni.
Vətən dara düşübdü,
Səsləyir öncə məni.

Hər kəsdə dözüm ola,
Hər dərdə çözüm ola,
Haqq şərə qalib gələ,
Qarabağ bizim ola.

Təpərsiz oğul olmaz,
Şəkərsiz noğul olmaz.
Sərgərdan gəzən kəsin,
Başında ağıl olmaz.

Bu elə-obaya bax,
Hər igid balaya bax.
Ərənlər əsgər gedir,
Nizami alaya bax.

Ev dönə ola qala,
Hər oğlum, qızım qala,
Dədə-baba yurdunda,
Ocağım, közüm qala.

Torpaq oyanıb durub,
Çəmən daranıb durub.
Yarəb, baharı qoru,
Bənövşə boynun burub.

Bir ara xoşa gəldim,
Sevindim coşa gəldim.
Dedim gözəl oğlana,
Yarını boşa, gəldim.

Dostlarım qoşa gəldi,
Nə dedim xoşa gəldi.
Yarımı görən kimi,
Ürəyim coşa gəldi.

Əlimdə para gəldim,
Eyləyin çara, gəldim.
Gülüm kömək et mənə,
Qəlbimdə yara gəldim.

Saçını dara gəlim.
Dərdimi ara gəlim.
Sənin hər xoş günündə,
Köməyə kara gəlim.

Dayağım, varım olsa,
Əsəbim tarım olsa,
Düşməyə güc gələrəm,
Vəfalı yarım olsa.

Yaylağa cığır gedir.
Köç gedir, sığır gedir.
Yer sirdi, möcüzədi,
Hər gələn sığır gedir.

Yad gələr, sıxar gedər,
Dost gələr, çıxar gedər,
Elə bahar gələndə,
Çölə gül taxar gedər.

Bağında gözüm qaldı,
Dərmədim üzüm qaldı.
O qızı görən kimi,
Alışdım közüm qaldı.

Yurd saldım mənim ola,
Şərəfim, şanımla ola,
Oğul ona deyərəm,
Düşməyə qənim ola.

Sevdiyın gəlin olsa
Dilçəyin, dilin olsa.
Həyat üzünə gülər,
Ürəyin həlim olsa.

Uçaram dəvəm olsa,
Sehirli gəbəm olsa,
Arzularım çin olar,
Cüssəli nəvəm olsa.

Bərəni yoxla gəldim,
Çiçəyi qoxla gəldim.
Düşməyə aman vermə,
Kamanla, oxla gəldim.

Qürbətdə tənə gəldim,
Döndüm, vətənə gəldim.
Anamı görəndə kimi,
İmana, dinə gəldim.

Yar sevsə, qəmim olmaz,
Qəzəbim, kinim olmaz,
Yardan aralı gəzsəm,
Dərd-qəmsiz günüm olmaz.

Əkməsəm, zəmin olmaz.
Taxılın, dənin olmaz.
Sərvətin qorumasın,
O torpaq sənin olmaz.

Hər qızda əda olar,
Sevməsə, xəta olar.
Gözəlin hər dərdinə,
Ürəyim fəda olar.

Elnur bəy məzəlidi,
Qəlbimin özəlidi.
Nəvələrin içində,
Hamıdan gözəlidi.

Hay düşsə səda gələr,
Hər cana qada gələr,
Övladın dar günündə,
Köməyə dədə gələr.

Qafanda gözüm qaldı,
Çəmənim, düzüm qaldı.
Ata-baba yurdunda,
Ocağım, közüm qaldı.

Şər gələr yaxar gedər,
Yad gələr baxar gedər,
Dostun yaman günündə,
Dost əli sıxar gedər.

İp yansa külə dönər,
Toxunsa tülə dönər.
Evə gəlin gələndə,
Ev-eşik gülə dönər.

Hər dənim tağa döndü,
Tər bağçam bağa döndü.
El yaylağa köçəndə,
Ürəyim dağa döndü.

Şairin sözü gülər,
Hər işi, izi gülər.
El-elə söykənəndə,
Millətin üzü gülər.

Hardasan, saram mənim?
Qövq edir yaram mənim.
Yolunu gözləyirəm,
Sənsən tək çaram mənim.

Gül, bağça sarı neynir,
Qızılgül barı neynir,
Vəfalı yarı olan,
Sərvəti, varı neynir.

Hər bulud qar gətirməz,
Hər sel-su nar gətirməz.
Qayğı görsə də ağac,
Kölgədə bar gətirməz.

Al bəniz alı neynir,
Qəşəng qız ləli neynir,
Şirin dili olanlar,
Şəkəri, balı neynir.

Dağ gölü bəndi neynir,
Qoç igid fəndi neynir,
Şəhərdə gəzən «oğlan»,
Kəsəyi-kəndi neynir.

Hər zirvədə qar olmaz,
Hər gədədə ar olmaz.
Türkün dostu Türk olar,
Yad-yamandan yar olmaz.

Ağac əksən bar olar,
Zəhmət çəksən var olar,
Namərdlə bir yol getsən,
Dünya sənə dar olar.

Şəkəri arı neynir,
Al şalı qarı neynir,
Sərvi boylu Xan Çinar,
Bəhəri, barı neynir.

Ağrına, acına bax,
Hər qaçqın bacına bax,
Oğul, eli azad et,
Taxtına, tacına bax.

Ay oğul, haraya bax,
Hər evə, saraya bax.
Böyüyün yolun saxla,
Yaralı qarıya bax.

Ağam, sənə yaram mən,
Vurulmuşam koram mən.
Yolunu gözləyirəm,
Ölməmişəm varam mən.

İgid dayanmaz gendə,
Hər zaman gedər öndə,
Arı qeyrəti olsa,
Boş-bekar durmaz gündə.

Yazda dağ tülə dönər,
Bağ-bağça gülə dönər,
Yarım gəlib çıxmasa,
Göz yaşım selə dönər.

El yazda dağa köçər,
Hər bəy, hər ağa köçər.
Elə ki, çiçək açdı,
Bülbüllər bağa köçər.

Yaz vaxtı bahar olar,
Gül dönüb bəhər olar.
Nakəslə çörək kəssən,
Bal dönüb zəhər olar.

MÜNDƏRİCAT

TEZ-TEZ GƏLİN.....	4
MƏNİ.....	5
GEDİRƏM.....	6
İRƏLİ GET, AZƏRBAYCAN ƏSGƏRİ!.....	7
BABALARIN İZİ QALDI VƏTƏNDƏ.....	8
GEDİM.....	9
HAQQINA YİYƏ DUR VƏTƏN.....	10
VƏTƏN MƏNİM YERİM HANI?.....	11
XOŞ XƏBƏR GƏTİR.....	12
YAŞADIM.....	13
VƏTƏNƏ GƏLİN.....	14
VƏTƏN.....	15
QALMIŞAM.....	16
TƏBRİZİM.....	17
GEDİR.....	18
OLASAN.....	19
MƏNİ BU MİLLƏTİN PİSİNDƏN QORU.....	20
EY VƏTƏN.....	21
APARDI.....	22
VƏTƏNİN ÜZÜNÜ GÖRÜM.....	23
VƏTƏNİN DADINA YETƏN OLMADI.....	24
TORPAĞI AZAD ET, VƏTƏN ƏSGƏRİ!.....	25
TARİXİMİZİ QORUYAQ.....	26
AZƏRBAYCAN.....	27
KÜSÜBDÜ.....	28
DEYİL.....	29
QƏLBİMİ KÖKSÜNƏ QOYUB GEDİRƏM.....	30
GÖR NEÇƏ EL QALIB DÜZDƏ AY ALLAH.....	31
BALA.....	32
ƏLDƏN GEDƏR.....	33
GÖRÜŞÜNƏ GƏLİM DAĞLAR.....	355
DAĞLAR.....	36
BƏLALI DAĞLAR.....	37

DAĞLAR, BİZİ QINAMAYIN	38
AÇIQ OLSUN YOLUN DAĞLAR.....	39
ELAT DAĞLARA KÖÇƏNDƏ.....	40
GÜL AÇSIN HƏR KOLUN, DAĞLAR	41
ŞEİRLƏR.....	42
QATILDIM	43
SONRA.....	44
DƏYMƏSƏ.....	45
O QIZDA İŞVƏNİ NAZI GÖRMƏSƏ.....	46
ÇATARSAN.....	47
AĞLAMAQDAN DOYMURUQ BİZ	48
AZADLIQ MİLLƏTİN SƏADƏTİDİR.....	49
GÖRMƏSƏ	50
BİLİNMİR.....	51
OLUM MƏN DƏ MƏN.....	52
YERİNƏ	53
BİZİM GÖZLƏMƏYƏ HAQQIMIZ YOXDU.....	54
ÜZÜLDÜ DÜNYA	55
DOSTLAR İŞ-GÜCÜMÜZ SƏBİRDƏN KEÇİR	56
YAXŞIDI.....	57
NANKOR YAĞI.....	59
BƏXTƏ-BƏXTDİ ÖMÜR ÖZÜ ƏZİZİM.....	59
BARİŞA BİLMİRƏM BU HƏYAT İLƏ	60
ÜMİD VER YAŞAYAQ ALLAH.....	61
XALQIN ARZUSUYLA YAŞAYIR ŞAİR.....	62
TALEYİMƏ YAZILIBDI KƏDƏR, QƏM.....	63
ƏYRİ YOLA DARTMA MƏNİ	64
ASILIDI.....	65
ÜZƏ ÇIXMIR.....	66
YER ÜZÜKSƏ GÜNƏŞ ONUN QAŞIDI	67
ÇƏKİLƏN ZƏHMƏTƏ DƏYMƏZMİŞ DÜNYA	69
TÜRK ÖZ DÜŞMƏNİNDƏN ÜZR İSTƏMƏZ	69
ÖZÜNÜ XALQINA SEVDİRİB İLHAM.....	70
İLHAM.....	71
ÖLƏRƏM GÖRMƏSƏM ÜZÜNÜ GÜLÜM.....	73
SƏN OLSAN.....	

BÜ DİLBƏR.....	75
QADAN ALIM.....	76
NİGARIM.....	77
MƏHƏBBƏT.....	79
GÜLÜM GƏL.....	79
GÜLSÜN.....	80
YARIM OL.....	81
QALMIŞAM EŞQİMİN SORAĞINDA MƏN.....	82
İZİN VER QIZINIM EŞQİN ODUNA.....	83
GÖZƏLİM.....	84
OLAYDIN.....	85
MƏN SƏNİN OLUM.....	86
DAĞ ÇEŞMƏSİ TƏK DURUSAN GÜLÜM.....	87
GÖRÜŞ AXŞAMI.....	89
QONUR GÖZLÜ NAZLI DİLBƏR.....	89
O GÜNÜ.....	90
QƏM-QÜSSƏ YARAŞMIR ALA GÖZÜNƏ.....	91
GÜLÜM GERİ DÖN.....	92
GƏL ÜZÜNÜ GÖRÜM SƏNİN.....	93
KÜSƏYƏN GƏLİN.....	94
GÖZƏLİM SORAQLA MƏNİ.....	95
SƏNSİZ DÖZƏ BİLMİRƏM YAR.....	96
QALIB.....	97
KÖNLÜM.....	99
SEVGİLİM SƏNİN SAYƏNDƏ.....	99
GÜLÜM.....	100
ANA.....	101
AY ANA.....	102
OLMUŞAM.....	103
NƏNƏMİ ƏZİZLƏ EY ANA TORPAQ.....	104
BAHAR.....	105
XƏTRİNƏ.....	106
AİLƏ TƏMƏLİNİ BƏRKİDİR UŞAQ.....	107
NƏVƏ.....	108
SƏFƏQ.....	109
DƏKİN.....	110
QALIBLAR.....	111

GÜLOĞLAN DÜNYA
Azadlıq millətin sədətidir

Mətbəənin direktoru: Mirfəzil Əliyev
Redaktor: Xasay Cahangirov
Korrektor: Məftun Ənvəroğlu
Korrektor: Şəfəq Güloğlan qızı
Operator: Dürdanə Quliyeva
Dizayner: Ruhiyyə Məmmədova
Texniki Redaktor: Mehriban Səfərova

Yığılmağa verilmişdir: 10.02.2009
Çapa imzalanmışdır: 20.02.2009
Kağız formatı: 60x84, 1/16. Ofset çapı.
Fiziki ç.v. 7,5. Tirajı 200. Sifariş №32.
Kitab “Dərələyəz-M” mətbəəsində çap edilmişdir.
Tel: (012) 448 04 04; (018) 646 50 42.